

Мапобина - Папирна Застава

POL

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ Ε' ΕΘΝΙΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΝΥΝ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ

ΥΠΟ

ΑΝΔΡΕΟΥ Ζ. ΜΑΜΟΥΚΑ,

δαπάνη

Π. Β. ΜΕΛΛΑΧΟΥΡΗ Τυπογράφου.

[Handwritten signature]
ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΒΗΧΑΣ
ΕΦΟΡ. ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

ΑΘΗΝΗΣΙΝ.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Π. Β. ΜΕΛΛΑΧΟΥΡΗ ΚΑΙ Φ. ΚΑΡΑΜΠΙΝΗ.

Ὁδὸς Ἁγίου Μάρκου.

1843.

ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ Ε' ΕΣΘΙΝΗΝ ΣΥΝΒΟΥΛΙΝ

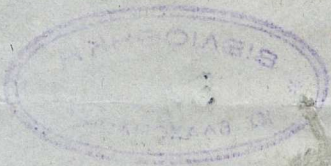
ΕΚΔΟΜΕΝΩΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΤΟ

ΔΙΑΡΘΡΟΥ Σ. ΜΑΝΟΥΚΑ

ΔΙΚΑΙΟΥ

Ε. Β. ΜΕΛΑΧΟΥΡΗ Τυπογράφος

Handwritten signatures and scribbles in blue ink.

ΕΦΟΡ. ΕΣΘΙΝΗΣ
Κ. ΒΗΧΑ

ΛΟΝΙΝΝΩΝ

ΕΣ ΤΗΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑΝ Ε. Β. ΜΕΛΑΧΟΥΡΗ ΚΑΙ Σ. ΚΑΡΑΜΙΝΩΝ

029 Αγορ. Μεσσην.

1813

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΟΥ.

Ἀπροσδόκητοι περιστάσεις καὶ δυσκολίαι, τὰς ὁποίας δὲν ἦτον ἐπ' ἐμοὶ νὰ ὑπερνικήσω, μὲ ἠνάγκασαν, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ δεκάτου Φυλλαδίου τῆς Συλλογῆς μου, νὰ διακόψω πρὸς καιρὸν τὴν τύπωσιν τῶν κατὰ τὴν Ἀραγένησιν τῆς Ἑλλάδος ἐπισήμων πράξεων.

Ἐπειδὴ, μέχρι τῆς ἐξομαλύνσεως τῶν δυσκολιῶν, ἐξ ὧν προῆλθεν ἡ διακοπὴ τῆς τυπώσεως, ἐνδέχεται νὰ παρέλθωσιν ἀκόμη ὀλίγοι μῆνες, ἐνόμισα ἐπάναγκας νὰ δημοσιεύσω νῦν, ὅτε προσεκηρύχθη ὑπὸ τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως ἡ τυχθεὶς τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως συγκρότησις, τὸ *Πολιτικὸν Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος*, τὸ ὁποῖον, ἡ Ἐ. Ἐθνικὴ Συνέλευσις, ἡ ἐν Ἄργει μὲν ἀρξάμενη τῇ 5 Δεκεμβρίου 1831, ἐν Ναυπλίῳ δὲ τελειώσασα τὰ ἔργα αὐτῆς κατὰ Μάρτιον 1832, ἐνέκρινε (α) καὶ καθιέρωσεν ὡς θεμελιώδη Νόμον τοῦ ἔθνους· καὶ τὸ ὁποῖον ἔπειτα ὠνομάσθη *Σύνταγμα Βασιλικόν*, ὡς

(α) Εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ Συντάγματος τούτου ἐνηκολίθη Ἐπιτροπὴ, ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως διορισθεῖσα (Συνεδρ. Δ' § 3—16 Δεκεμβρ. 1831), ἐξ ἐννέα πληρεξουσίων τῶν ΚΚ. Ἀνδρέου Μεταξᾶ, Δημητρίου Πετρόπουκα, Γεωργίου Γλαράκη, Γεωργίου Αἰνιᾶνος, Νικολάου Σπηλιάδου, Ἀνδρέου Παπαδοπούλου, Κωνσταντίνου Ψωμάκη, Ἀθανασίου Τσακάλου καὶ Ἰακώβου Παξημάδου, εἰς τοὺς ὁποίους εἶχον προστεθῆ, κατ' ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως, καὶ οἱ ἐν Ναυπλίῳ τότε διαμένοντες, καὶ διὰ τὰς περὶ τοῦτο θεωρητικὰς γνώσεις τῶν διακρινόμενων, ΚΚ. Ἀνδρέας Μουστοζύδης καὶ Ἰωάννης Π. Κοκκάνης. Αἱ βάσεις δὲ, αἱ ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ἐγκριθεῖσαι καὶ δοθεῖσαι εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην, ἦσαν αἱ εἰς τὸ ἐξῆς ἀπόσπασμα τοῦ § 2 τῆς 5' Συνεδριάσεως (18 Δεκεμβρ. 1831) περιεχόμεναι.

«... Ἀπεφασίσθη, ὅτι, αἱ ἀσφαλίζουσαι τὰ δίκαια τοῦ πολίτου ἀρχαὶ νὰ εἶναι αἱ βάσεις αἱ παραδεδεγμέναι ἀπὸ τὰς ἐν Ἐπιδαύρῳ, ἐν Ἄστρει, ἐν Τροιζήνι, καὶ ἐν Ἄργει ἔθνικὰς Συνελεύσεις. Νὰ κανονισθῶσι δὲ ὁριστικῶς τὰ περὶ τῆς Νομοτελεστικῆς Ἐξουσίας κατὰ τὰς Μοναρχικὰς

διαλαμβάνον τὰς μεταξὺ Συνταγματικοῦ Μονάρχου, καὶ συνταγματικῶς βασιλευομένου ἔθνους, σχέσεις.

Ἡ δημοσίευσίς τοῦ Συντάγματος τούτου (α) θέλει δώσει, ὡς νομίζω, ἰκανὴν εἰς τοὺς Πληρεξουσίου τοῦ ἔθνους νύξιν, ἵνα, ὅταν συνέλθωσι διὰ νὰ βουλευθῶσι περὶ τῶν ἐμβριθεστάτων καὶ σπουδαιοτάτων συμφερόντων καὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἑλλήνων, ἀποφασίσωσι τὰ συντείνοντα πρὸς τὴν τοῦ συνδέσμου τοῦ ἔθνους μετὰ τοῦ Βασιλικῆς Θρόνου κρατικίωσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ α'. Ὀκτωβρίου 1843.

» Συνταγματικὰς βάρεις, καὶ νὰ τροπολογηθῶσι τὰ τῆς Νομοθετικῆς ὡς
» πρὸς τὸ Μοναρχικὸν σύστημα, κατὰ τὰς ὁποίας ἔθεσε βάσεις ἡ ἐν Ἀργεῖ
» Συνέλευσις διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. Β' ψηφίσματος. Νὰ λάβῃ ὡσαύτως ἡ Ἐπιτροπὴ
» ὑπ' ὄψιν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ σχεδίου τούτου (τοῦ Συντάγματος) τὰς ἀμοι.
» θείας διακονήσεις τῶν Συμμάχων Αὐτῶν καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως,
» τὰς ὁποίας δεῖται παρουσιάσει εἰς τὴν Συνέλευσιν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν
» Γραμματεὺς, καὶ τὰς ἀναφερομένας εἰς αὐτὰς πράξεις τῆς Γερουσίας,
» τὰς παρατηρήσεις τῶν Ἐπιτροπῶν αὐτῆς περὶ τὴν σύνταξιν σχεδίου τοῦ
» Συντάγματος, καὶ ὅσας σημειώσῃ περὶ τούτου κατέλειπεν ὁ ἀείμνητος
» Κυβερνήτης. »

(α) Ἡ τύποις γίνεται κατὰ τὸ πρωτότυπον, τὸ διασωθῆν ὑπὸ τοῦ Κ. Γεωργίου Λιναῖου, Πληρεξουσίου εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Συνέλευσιν καὶ συγγραμματογράφος παρ' αὐτῇ μετὰ τοῦ Κυρίου Σταύρου Περθενοπούλου Πληρεξουσίου ἐκ Λακεδαιμόνου εἰς τὴν αὐτὴν Συνέλευσιν.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

1. **Η** Ελληνική επικράτεια είναι μία και αδιαίρετος.
2. Σύγκειται από την Χερσόνησον τῆς Πελοποννήσου, από τὴν ἔξω τοῦ Ἰσθμοῦ Ἀνατολικὴν καὶ Δυτικὴν στερεὰν Ἑλλάδα καὶ ἀπὸ Νήσους, διατεταγμένη εἰς Τμήματα, τῶν ὁποίων ἡ διαίρεσις θέλει γένει προσεχῶς διὰ νόμου.
3. Ἐκαστὸν Τμήμα σύγκειται ἀπὸ ἐπαρχίας, καὶ ἐκάστη ἐπαρχία σύγκειται ἀπὸ κοινότητας, ἀναλόγους τὸν ἀριθμὸν μὲ τὴν ἔκτασιν καὶ πολυανθρωπίαν τῆς.
4. Ἐκάστη κοινότης ἔχει ἴδιον Κοινὸν, ἡγουν ἰδίους Δημογέροντας, ἐκλεγομένους ὑπὸ τοῦ λαοῦ, ὡς θέλει διορισθῆ εἰς ἰδιαιτέρον ὀργανικὸν νόμον περὶ κοινοτήτων.
5. Εἰς τὸ Κοινὸν ἐκάστης κοινότητος καὶ ἐπαρχίας οἱ Δημογέροντες θέλουν κρατεῖ τακτικῶς δύο κατάστιχα· ἓν λεγόμενον *Φυλετικὸν κατάστιχον τῆς Κοιότητος*, καὶ ἕτερον ὀνομαζόμενον *Πολιτικόν*.

ΚΕΦ. Β΄.

ΔΗΜΟΣΙΟΝ ἢ ΚΟΙΝΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

§. 1. Περὶ Θρησκείας.

6. Ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν εἶναι ἡ τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου καὶ Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας· καθεὶς ὁμῶς πρεσβεύει τὰ τῆς θρησκείας τοῦ ἀκωλύτως· καὶ πᾶσα θρησκεία, τῆς ὁποίας αἱ τελεταὶ γίνονται πασιφανῶς καὶ δημοσίως, ἔχει ἴσην ὑπεράσπισιν ὑπὸ τῶν νόμων.
7. Τὰ ἐκκλησιαστικά, καθ' ὅσον ἀνάγεται εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν καὶ διακόσμησιν, θέλουν διέπεσθαι ὑπὸ πενταμελοῦς Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, συγχροτουμένου ἐκ τῶν Ἀρχιερέων τοῦ ἐντοπίου Κλήρου, ἐκλεγομένου παρὰ τῆς Νομοθετικῆς ἐξουσίας, καὶ διοριζομένου ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

8. Ἡ Νομοθετικὴ ἐξουσία θέλει πραγματευθῆ τὰ περὶ τῆς Ἱεραρχικῆς ἀλληλουχίας πρὸς διατήρησιν τῆς πνευματικῆς ἐνότητος· θέλει διορίσει ὁμοίως τὸν ἀριθμὸν τῶν Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων, τῶν ἀναγκαιῶν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν, καὶ ἐξασφαλίσαι τὰ πρὸς διατροφήν αὐτῶν ἀναλόγως μὲ τὸ χρέος καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ χαρακτῆρός των.

9. Ἡ αὐτὴ ἐξουσία θέλει διαθέσει τὰ εἰσοδήματα τῶν ἱερῶν καταστημάτων πρὸς συντήρησιν πῶν ἰδίων, καὶ τῶν εἰς αὐτὰ μοναζόντων ἢ λειτουργούντων, καὶ πρὸς σύστασιν σχολείων δι' ἐκπαίδευσιν τῆς νεολαίας.

10. Οἱ Ἀρχιερεῖς θέλουν ἐκλέγεσθαι ἐξ αὐτοχθόνων, ἢ ὅσων λαμβάνουσι τὸ δικαίωμα τοῦ αὐτόχθονος, κατὰ τοὺς τύπους τοῦ παρόντος Συντάγματος, διὰ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου χειροτονοῦμενοι· ἐκλεγομένων τῶν ὑποψηφίων καὶ προβαλλομένων ὑπὸ τῶν ἐπαρχιωτῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, κατὰ τοὺς Ἐκκλησιαστικὸς κανόνας.

11. Ὁ Κλῆρος, κατὰ τοὺς κανόνας τῆς Ἐκκλησίας, δὲν ἐμπεριπλέκεται εἰς κἀνὲν δημόσιον ὑπουργεῖμα πολιτικὸν ὅποιονδήποτε· μόνοι δὲ οἱ Πρεσβύτεροι ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ πρώτου ἐκλογέως.

12. Οἱ ἱερωμένοι, καθ' ὅσα αἱ πράξεις των ἀναφέρονται εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν διαγωγὴν, ὑπόκεινται νὰ δίδωσι λόγον περὶ αὐτῆς εἰς τοὺς Ἐκκλησιαστικὸς κυριάρχας των, κατὰ τοὺς κειμένους περὶ τούτων Ἐκκλησιαστικὸς κανόνας. Καθ' ὅσα δὲ ἀποβλέπουσιν εἰς τὰ τοῦ κοινωνικοῦ βίου, δὲν δύνανται νὰ ἐξαιρεθῶσι καὶ αὐτοὶ ἀπὸ τὴν δικαιοδοσίαν εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγονται καὶ οἱ κοσμικοί.

§. 2. Περὶ Ἑλλήνος, καὶ πολίτου.

13. Ἕλληνες εἶναι·

α) Ὅσοι αὐτόχθονες τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας πιστεύουσιν εἰς Χριστόν·

β) Ὅσοι εἰς ξένας Ἐπικρατείας ἐγεννήθησαν ἐκ γονέων αὐτοχθόνων, ἢ ἐκ μόνου πατρὸς Ἑλλήνος, καὶ πρεσβεύουσι τὴν πάτριον θρησκείαν·

γ) Ὅσοι πρεσβεύοντες τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν, ὁμολῶσσοι καὶ ἑτερόγλωσσοι, συνέτρεξαν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ

συνηγωνίσθησαν μετὰ τῶν αὐτοχθόνων ἐν τῷ διαστήματι τοῦ ἱεροῦ πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἀγῶνος·

δ') Ὅσοι ἐκ τῶν πρεσβυόντων τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν ἤλθον πρὸ ἐνὸς ἔτους εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἔχουσι σταθερὰν κατοικίαν εἰς μίαν κοινότητα, ζῶντες ἀπὸ τῆς τέχνης ἢ βιομηχανίας των, ἐὰν παραιτηθῶσι πρότερον ἐπισήμως ἀπὸ τοῦ νὰ ἦναι ὑπήκοοι ἄλλου Κράτους·

ε) Ὅσοι ἄλλοθεν εἰς Χριστὸν πιστεύοντες ἤλθον καὶ συνηγωνίσθησαν μετὰ τῶν αὐτοχθόνων τρεῖς ἔτη τὸν τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνα, ἔχουν ἀποδείξεις τῶν ἐκδουλεύσεων καὶ τῆς τιμίας διαγωγῆς των, καὶ ἐνυμφεύθησαν ἑλληνίδα, ἢ εὐρίσκονται τὴν σήμερον διαμένοντες εἰς τὴν Ἑλλάδα· ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι ὑποχρεοῦνται νὰ παραιτηθῶσι πρότερον ἐπισήμως ἀπὸ τοῦ νὰ ἦναι ὑπήκοοι καὶ ὑπὸ προστασίαν ἄλλης δυνάμεως·

ς') Ὅσοι εἰς τὸ ἐξῆς γένωσι δεκτοὶ ὡς Ἕλληνας κατὰ τοὺς ἐπὶ τούτου ἐν τῷ παρόντι νόμους.

14. Οἱ Ἕλληνας ὄλοι, θεωρούμενοι ὡς μέλη μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἐπικρατείας τῆς Ἑλληνικῆς, καταγράφονται εἰς τὸ Φυλετικὸν κατάστιχον τῆς κοινότητος, ὅπου ἐγεννήθησαν ἢ διαμένουσι, κάμνοντες τὸν ὄρκον τοῦ Ἕλληνος.

Ὅσοι ἤδη ἀπέκτησαν τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου, λέγονται Πολῖται, καὶ ὡς τοιοῦτοι καταγράφονται εἰς τὸ Πολιτικὸν κατάστιχον τῆς κοινότητός των, κάμνοντες τὸν ὄρκον τοῦ πολίτου.

15. Δὲν ἐμποροῦν νὰ ἔχουν, ἀλλὰ μάλιστα ἀποστεροῦνται καὶ χάνουν τὸ δίκαιον τοῦ Ἕλληνος καὶ τοῦ πολίτου.

α) Οἱ πολιτογραφούμενοι εἰς ἄλλο ἔθνος ἢ καταφεύγοντες ὑπὸ τὴν ὑπεράσπισιν ξένης Δυνάμεως. β') Οἱ κινοῦντες ὄπλα κατὰ τῆς Πατρίδος καὶ βοηθοῦντες ἐξωτερικοὺς ἐχθρούς.

γ') Οἱ λαμβάνοντες παράστημα παρὰ τῶν ἄλλων Δυνάμεων ὑπουργοὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀνευ ἀδείας αὐτῆς· οἱ ἀπλοὶ ὁμως πολῖται, εὐρεθέντες ἐξω τῆς Ἐπικρατείας, ἐὰν λάβωσι παράστημα, δὲν δύνανται νὰ φέρωσι ταῦτα ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας ἀνευ ἀδείας τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

δ) Χάνουν τὸ δικαίωμα τοῦ πολίτου, οἱ ὑποπίπτοντες εἰς ἐγκλήματα ἀτιμωτικά· καὶ οἱ πωλοῦντες ἢ ἀγοράζοντες ψήφους. ε) Οἱ ὑπὸ δίκην ἐγκληματικὴν ὄντες, οἱ φυγόδικοι, οἱ φρενοβλαβεῖς, οἱ οἰκιακοὶ ἀγαμοὶ ὑπαρέται, καὶ

οι συζώντες μετά παλλακῶν μένουσιν ἄργοι τῶν δικαιώματων τοῦ πολίτου, ἐν ὅσῳ εὐρίσκονται ὑποκείμενοι εἰς τὰ κώλυτικά ταῦτα αἷτια.

§. 3. Περὶ πατριογραφήσεως καὶ πολιτογραφήσεως.

16. Ὅσοι ἔρχονται εἰς τὸ ἐξῆς γὰ κατοικήσωσι σταθερῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα, γίνονται δεκτοὶ μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἀπολαύουσι τὰ δικαιώματα τοῦ Ἑλλήνου, πατριογραφούμενοι κατὰ τοὺς ἐφεξῆς ὅρους· α) Οἱ ἐρχόμενοι ἀπὸ τοὺς τόπους τοὺς λαβόντας τὰ ὄπλα ἀπ' ἀρχῆς καὶ συναγωνισθέντες μέχρι τέλους τοῦ ἀγῶνος, πατριογραφοῦνται εὐθὺς εἰς ὅποιανδήποτε Κοινότητα ἀποκατασταθῶσιν, ἀπολαύοντες τὰ αὐτὰ δίκαια μὲ τοὺς αὐτόχθονας· β) οἱ καταγόμενοι ἀπὸ τοὺς τόπους τοὺς λαβόντας τὰ ὄπλα κατὰ τὸν ἰσρὸν ἀγῶνα τῆς ἐλευθερίας καὶ μὴ ἐλευθερωθέντες, μετερχόμενοι τέχνην τινὰ, ἢ ἐπιστήμην, ἐὰν ἔλθωσι μὲ τὰς οἰκογενείας των πατριογραφοῦνται εὐθὺς, ἀν δὲ μόνοι μετὰ ἐν ἔτος· γ) Οἱ ἐρχόμενοι ἀπὸ ἄλλους τόπους παρὰ τοὺς ἀνω ρηθέντας πατριογραφοῦνται μετὰ ἐν ἔτος τῆς συνεχοῦς διαμονῆς των εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀν ἔρχωνται μὲ τὰς οἰκογενείας των· ἐὰν δὲ μόνοι, μετὰ δύο ἔτη· δ) Ὅσοι ἄλλοεθνεῖς Χριστιανοὶ φέρωσι τινὰ βιομηχανίαν ἢ τέχνην, ἢ νυμφευθῶσιν εἰς τὸν τόπον μὲ Ἑλληνίδα, ἀνατρεφομένων τῶν ἰδίων των τέκνων κατὰ τὸ δόγμα τῆς μητρὸς, πατριογραφοῦνται μετὰ τριῶν ἐτῶν συνεχῆ διαμονὴν εἰς μίαν κοινότητα· ε) Ὅσοι Χριστιανοὶ ἔλθουν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ συστήσωσι σημαντικὰ καταστήματα, συντείνοντα εἰς τὴν πρόδοον τῶν τεχνῶν, τῶν ἐπιστημῶν, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας, πατριογραφοῦνται μετὰ ἐν ἔτος τῆς διαμονῆς των εἰς τὴν Ἑλλάδα· ς) Ὅσοι δὲ ὁμοεθεῖς ἑτερόχθονες συνηγωνίσθησαν ἀποδεδειγμένως μετὰ τῶν αὐτοχθόνων καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐπαναστάσεως, οἱ τοιοῦτοι λογίζονται πολῖται Ἕλληνες, καὶ ἀπολαμβάνουσι τὰ τε πολιτικά καὶ συνταγματικά δικαιώματα ἅμα καταγραφῶσιν εἰς Ἑλληνικὴν κοινότητα, καὶ ἔχωσι τὰ ἀνήκοντα χαρακτηριστικά.

17. Οἱ πατριογραφούμενοι, ἀμέσως ἀπολαύουσιν ἐξ ἴσου τὰ δίκαια τοῦ Ἑλλήνου.

18. Ἡ προθεσμία τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα διαμονῆς πρὸς πατριογράφησιν λογίζεται, ἀφ' οὗ καιροῦ ὁ θέλων νὰ συγκαταριθμηθῇ μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων, φανερώσῃ ἐγγράφως τὴν θέλησίν του εἰς τὴν Δημογεροντίαν τῆς κοινότητος ὅπου κατοικεῖ.

19. Ὅλοι οἱ ὡς ἀνωτέρω πατριογραφηθέντες Ἕλληνες, καταγράφονται καὶ εἰς τὸ Πολιτικὸν κατάστιχον τῆς κοινότητός των, πολιτογραφούμενοι· οἱ μὲν ἐν τῷ α. καὶ β'. τοῦ ἀρ. 16 μετὰ ἓνα χρόνον ἀπὸ τῆς πατριογράφσεως· οἱ δὲ λοιποὶ, ἀφοῦ μετὰ τὴν πατριογραφησίν των διαμείνωσι διπλάσιον χρόνον διάστημα ἀφ' ὅσον ἐχρειάζετο διὰ νὰ πατριογραφηθῶσιν· οἱ δὲ πρὸ ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς σήμερον ἐλθόντες εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ συγκαταταχθέντες μετὰ τῶν Ἑλλήνων ὡς τὸ ἄρθρον 13, θέλουσι πολιτογραφηθῆν ἐν ἔτος μετὰ τὴν πατριογράφησιν, ἂν ᾖναι ἀπὸ τοὺς τόπους τοὺς λαβόντας τὰ ὄπλα καὶ μὴ ἐλευθερωθέντας, καὶ ᾖλλον μὲ τὰς οικογενείας των· μετὰ δύο δὲ ἔτη, ἂν ᾖλλον μόνοι των ἀπὸ τοὺς ἰδίους τόπους· καὶ μετὰ τρία ἔτη, ἂν καταγώνται ἀπὸ ἄλλους τόπους παρὰ τοὺς εἰρημένους.

20. Ὁ πολιτογραφούμενος μὴ αὐτόχθων ἀπολαύει ἀμέσως τὰ δίκαιά τοῦ πολίτου, κατὰ τοὺς ἐπὶ τούτου νόμους· Ἰπουργοῦ ὅμως χρέη δὲν ἔμπορεῖ νὰ λάβῃ καὶ αὐτὸς ὁ ὁμόγλωσσος, παρὰ πέντε ἔτη μετὰ τὴν πολιτογράφησίν του, καὶ τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα διαμονὴν του. Διοικητοῦ δὲ μετὰ τρία ἔτη, καὶ Δικαστοῦ μετὰ δύο. Ἀντιπρόσωπος ὅμως ἢ Πληρεξούσιος δὲν δύναται νὰ γένη, ἐὰν δὲν διαμείνῃ προσέτι ἐπτὰ χρόνους κατὰ συνέχειαν εἰς τὴν ἐπαρχίαν ὅπου ἐπολιτογραφηθῆ· οἱ δὲ ἐξ ἄλλοθενῶν πολιτογραφηθέντες δὲν δύναται ἰσοβίως νὰ γένωσιν Ἀντιπρόσωποι, ἢ Πληρεξούσιοι, ἢ Γερουσιασταί.

21. Ἡ πατριογράφησις γίνεται διὰ διπλώματος τῆς Κυβερνήσεως, ἐκδιδομένου κατὰ συνέπειαν ἀναφορᾶς ὑπογεγραμμένης ὑπὸ δέκα ἐγκρίτων καὶ τιμίων πολιτῶν, κατοίκων τῆς Κοινότητος ὅπου ἔχει τὴν διαμονὴν ὁ πατριογραφούμενος, καὶ ἐπικυρωμένης παρὰ τῆς Δημογεροντίας τῆς αὐτῆς Κοινότητος καὶ τῆς ἐπαρχιακῆς Δημογεροντίας.

22. Ἡ πολιτογράφησις γίνεται διὰ διπλώματος, διευθυνομένης τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ζητοῦντος τὴν πολιτογράφη-

σιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν κατὰ τοὺς ἀνωτέρω τύπους, συνοδευούσης καὶ τὸ δίπλωμα τῆς πατριογραφίσεως, ὑπογεγραμμένης ὑπὸ εἴκοσι τῶν ἐγκριτοτέρων καὶ τιμίων πολιτῶν τῆς ἐπαρχίας, καὶ ἐπικυρωμένης ὑπὸ τῆς ἐπαρχιακῆς Δημογεροντίας.

23. Ὁ πατριογραφούμενος, παρουσιάζων τὸ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως πατριογραφικὸν δίπλωμα εἰς τὴν ἐπαρχιακὴν Δημογεροντίαν καὶ ἀκολούθως εἰς τοὺς Δημογέροντας τῆς κοινότητος τῆς διαμονῆς του, καταγράφεται εἰς τὸ Φυλετικὸν κατάστιχον αὐτῆς, καὶ κάμνει τὸν ὄρκον τοῦ Ἑλληνοῦ ἐπ' Ἐκκλησίας, ἐνώπιον τῶν Δημογερόντων καὶ τοῦ λαοῦ.

24. Ὁ πολιτογραφούμενος καταγράφεται εἰς τὸ Πολιτικὸν κατάστιχον κατὰ τοὺς αὐτοὺς τύπους καὶ δίδει τὸν ὄρκον τοῦ Πολίτου.

25. Διὰ μεγάλα ἀνδραγαθήματα καὶ δι' ἀποδεδειγμένας σημαντικὰς ὑπηρεσίας καὶ ἐκδουλεύσεις εἰς τὰς χρεῖας τῆς Πατρίδος, ἢ Νομοθετικῆς ἐξουσίας δύναται νὰ δίδῃ τὴν πατριογράφησιν, ἢ καὶ τὴν πολιτογράφησιν, ὡς ἀνταμοιβὴν εἰς τοὺς ἐντίμους καὶ ἀξίους.

26. Ὁ ἀπαιτούμενος καιρὸς διὰ τὴν πατριογράφησιν ἢ πολιτογράφησιν τῶν ἐξωθεν ἐλθόντων ὁμογενῶν, ἐν τῷ διαστήματι τοῦ ἀγῶνος, λογίζεται ἀφ' ἧς ἡμέρας ἦλθον οὗτοι εἰς τὴν Ἑλλάδα.

§. 4. Κοινὰ δίκαια καὶ χρεῖα τῶν Ἑλλήνων.

27. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τῶν νόμων.

28. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα ν' ἀποκτώσι μέρος τῶν ὑλικῶν καὶ ἠθικῶν ἀγαθῶν, οἷον κτήματα καὶ χρήματα καὶ παιδείαν, καὶ ν' ἀπολαύωσι μετ' ἀσφαλείας τοὺς καρποὺς τῶν πόνων των· νὰ συσταίνωσι καταστήματα παιδευτικὰ, βιομηχανίας καὶ τεχνῶν, καὶ νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς ἰδίας αὐτῶν καὶ τῶν ἰδίων τέκνων εὐπορίας καὶ ἐκπαιδεύσεως, συμμορφούμενοι μὲ τοὺς τεθησομένους περὶ τούτων νόμους.

29. Ἐκάστος πολίτης κατὰ τὴν προσωπικὴν του ἀξιότητα καὶ τὰ ἠθικὰ προτερήματα, γίνεται δεκτὸς εἰς ὅλα τὰ δημοσία ἐπαγγέλματα τὰ πολιτικὰ καὶ στρατιωτικὰ.

30. Όλοι οι Έλληνες έχουν χρέος νὰ βαστάζωσιν ἀναλόγως τῆς φυσικῆς καὶ ἠθικῆς καταστάσεώς των ἐν μέρος ἀπὸ τὰ δημόσια βάρη καὶ τὰ μέσα τὰ συντείνοντα εἰς συντήρησιν τῆς Πολιτείας καὶ εἰς ὑπεράσπισιν τῆς Πατρίδος. Ἦγουν·

α) Νὰ κατατάσσωνται εἰς πολιτοφυλακὴν πρὸς συντήρησιν τῆς ἐσωτερικῆς εὐταξίας·

β) Νὰ στρατεύωνται πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος·

γ) Νὰ πληρώνωσι καθεὶς τὰ νόμιμα δασίματα.

31. Αἱ εἰσπράξεις τῶν ἐθνικῶν δικαιωμάτων τάσσονται εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς Ἐπικρατείας ὁμοιοτρόπως, γινόμεναι δικαίως. Κάμμία δὲ εἰσπραξις δὲν γίνεται χωρὶς νόμου, προεξορισμένου, καὶ διορίζοντος αὐτὴν ἐτησίως.

32. Ὁ νόμος ἀσφαλίζει καὶ ὑπερασπίζει τὴν προσωπικὴν ἐλευθερίαν, τὴν ζωὴν, τὴν τιμὴν, καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν ἐκάστου εὐρισκομένου ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας.

33. Κάνενός ἰδιοκτησία δὲν δημεύεται.

34. Ὁ νόμος ἐγγυᾶται κατὰ τινὰ ρητὴν προθεσίαν τὴν ἀσφαλῆ ἀπόλασιν τοῦ ἐκ τῶν ἐφευρέσεων κέρδους, καὶ ἀνταμείβει δημοσίως τοὺς ὅσοι ἐφεύρωσιν ἢ φέρωσι τινὰ τέχνην ἢ βιομηχανίαν ἄγνωστον εἰς τὸν τόπον.

35. Πρὸς δημοσίον χρῆσιν, ἀφ' οὗ ἀποχρώντως ἀποδειχθῆ ἀναγκαῖον καὶ ἀναπόφευκτον τὸ ἐξ αὐτῶν ὄφελος εἰς τὸ κοινόν, ἡ Κυβέρνησις δύναται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν παραχώρησιν τῶν κτημάτων τινός, ἀλλ' ἔχει χρέος νὰ ἀποζημιώσῃ πρότερον δικαίως τὸν κτήτορα.

36. Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν οὔτε πωλεῖται οὔτε ἀγοράζεται ἄνθρωπος· ἀργυρώνητος δὲ, ἢ δοῦλος παντὸς γένους καὶ πάσης θρησκείας, ἅμα πατήσῃ τὴν Ἑλληνικὴν γῆν, εἶναι ἐλεύθερος καὶ ἀπὸ τὸν δεσπότην αὐτοῦ ἀκαταζήτητος.

37. Ἐκτὸς τῶν ὅσοι ληθῶσιν ἐπ' αὐτοφώρῳ καὶ ὥσανεὶ ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀδικούντες, ἢ τῶν ὅσοι ὑπόκεινται εἰς τὴν στρατιωτικὴν τάξιν, καὶ ἐκτὸς ὅταν ἡ πολιτεία τύχῃ εἰς μέγιστον κίνδυνον ἐκ συνωμοσίας ἀποδεδειγμένης, ἢ ἐπαναστάσεως, κάνεις Ἕλληνα δὲν συλλαμβάνεται, οὔτε ἐγκαλεῖται, οὔτε φυλακίζεται χωρὶς ἐγκαλέσεως καὶ ἐγγράφου διαταγῆς τοῦ δικαστοῦ. Οὗτος δὲ εἶναι ὑπεύθυνος νὰ δώσῃ λόγον, ἂν αὐτογνωμόνως προστάξῃ τὴν κατάσχεσιν ἢ τὸν φυλακισμὸν τινός.

38. Κάμμία διαταγὴ περὶ ἐξετάσεως καὶ συλλήψεως

ὁποιοῦνδήποτε προσώπων καὶ πραγμάτων δὲν συγχωρεῖται νὰ ἐκδοθῇ, ἂν δὲν στηρίζεται εἰς ἰκανὰ δείγματα, καὶ δὲν προσδιορίζῃ τὸν τόπον τῆς ἐξετάσεως καὶ τὰ πρόσωπα καὶ πράγματα, τὰ ὅποια πρέπει νὰ συλληφθῶσι.

39. Κάνεις δὲν δύναται ν' ἀποφύγῃ τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον, οὔτε νὰ ἐμποδισθῇ ἀπὸ τοῦ νὰ καταφύγῃ εἰς αὐτό.

40. Κάνεις δὲν μένει εἰς φυλακὴν πλέον τῶν εικοσιτεσσάρων ὥρῶν, χωρὶς νὰ πληροφορηθῇ ἐπισήμως τὰς αἰτίας, διὰ τὰς ὁποίας ἐφυλακίσθη, καὶ πλείοτερον τῶν πέντε ἡμερῶν χωρὶς νὰ ἀρχίσῃ ἡ ἐξέτασις τοῦ ἐγκλήματος.

41. Εἰς ὅλας τὰς ἐγκληματικὰς δίκας ἕκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα, διὰ νὰ πληροφορηθῇ, νὰ ἐρωτᾷ τὴν αἰτίαν καὶ τὸ εἶδος τῆς κατ' αὐτοῦ γενομένης κατηγορίας, ν' ἀντεξετάζεται πρὸς τοὺς κατηγοροὺς καὶ καταμαρτυροῦντας, νὰ φέρῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ μάρτυρας, καὶ νὰ ζητῇ τὴν παρουσίαν τῶν μαρτυριῶν, καὶ ὅ,τι συντείνει εἰς ἀθώωσίν του· νὰ λαμβάνῃ εἰς βοήθειάν του συμβούλους, καὶ νὰ ζητῇ τὴν ἐκδοσὶν τῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν ὀρισμένην παρὰ τῶν νόμων ἐποχῆν.

42. Πρὸ τῆς κρίσεως καὶ τῆς καταδίκης κάνεις δὲν νομίζεται ἔνοχος, οὔτε τιμωρεῖται.

43. Τὰ βασανιστήρια καὶ οἱ κολασμοὶ ἀπαγορεύονται.

44. Ὁ νόμος δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἀναδρομικὴν (ὀπισθεγενεῖον) δύναμιν, οὐδὲ πρέπει ποτὲ νὰ θέτεται τοιοῦτος νόμος.

45. Κάνεις δὲν δικάζεται δις δι' ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἐγκλήμα, καὶ δὲν καταδικάζεται, οὐδὲ προσωρινῶς στερεῖται τὰ κτήματά του, χωρὶς προηγουμένης δίκης· πᾶσα δὲ ὑπόθεσις, ἀπαξ ὀριστικῶς διακαθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Δικαστηρίου, δὲν ἀνακινεῖται πλέον.

46. Ἡ οἰκία ἐκάστου θεωρεῖται ὡς ἄσυλον ἱερόν καὶ ἀπαρabiαστον, εἰς τὴν ὁποίαν κάνεις δὲν δύναται νὰ εἰσέλθῃ χωρὶς τὴν θέλησιν τοῦ οικοκυρίου· καὶ οὐδ' ὁ ἀστυνομικὸς ἢ ὁ πεμπόμενος μὲ διαταγὴν Δικαστοῦ δημόσιος ὑπηρέτης πρὸς ἐξέτασιν πραγμάτων ἢ προσώπων, δύναται νὰ εἰσέλθῃ, ἂν δὲν ᾖ συνωδευμένος μὲ ἓνα τῶν ἐντοπιῶν Δημογερόντων καὶ μὲ δύο τιμίους πολίτας, ἐκτός, ἂν καταφύγῃ εἰς τὴν οἰκίαν του ἐπ' αὐτοφώρῳ φονεὺς ἢ κλέπτης, δύναται νὰ ἔμβῃ καὶ ἐν καιρῷ νυκτός.

47. Καθεὶς μένει ἀκαταζήτητος διὰ τὰ φρονήματα,

τάς δοξασίας, καί τούς λόγους του, ἔξω μόνον ὅταν λέγη τι εἰς δημοσίους τόπους ἐναντίον τῆς κοινῆς ἡσυχίας καί τῶν καθεστῶτων, τότε εἶναι ὑπεύθυνος.

48. Ὅστις ἀδικηθῆ ὑπό ὁποιουδήποτε τῶν ἐν ὑπουργήμασι δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἐμποδισθῆ ἀπὸ τοῦ νὰ ἐγκαλῆ εἰς τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον τὸν ἀδικοῦντα αὐτὸν καί νὰ ζητῆ τὴν ἀπότισιν τοῦ δικαίου του.

49. Καθεὶς δύναται νὰ προβάλλῃ δι ἀναφορᾶς του εἰς τὴν Βουλὴν τὴν περὶ παντός δημοσίου πράγματος γνώμην του καί ν' ἀναγγέλλῃ παρομοίως πᾶσαν κατάχρησιν ἢ ἀδικίαν γινομένην εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως. Εἶναι δὲ ὑπεύθυνος νὰ δίδῃ λόγον, ἂν ἀπλῶς καί ὡς ἔτυχε δυσφημῆ ἢ συκοφαντῆ τὸν ὑπάλληλον, καί καταδικάζεται, ἂν φωραθῆ ὡς τοιοῦτος, εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν εἰς τὴν ὁποίαν ἤθελε καταδικασθῆ ὁ ἐγκαλούμενος, ἂν ἀπεδεικνύετο ἔνοχος.

50. Οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ γράφωσι καί νὰ ἐκδίδωσι διὰ τοῦ τύπου ἐλευθέρως, χωρὶς προεξέτασιν, τὰς ἐννοίας καί γνώμας των περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων, ὄντες ὅμως ὑπεύθυνοι ἐνώπιον τοῦ νόμου, καί δίδοντες λόγον περὶ τῆς καταχρήσεως τοῦ δικαιώματος τούτου, κατὰ τὸν ἐκδοθησόμενον περὶ ἐλευθερίας τοῦ τύπου νόμον. Ἔως οὗ δὲ νὰ ἐκδοθῆ οὗτος θέλει ἰσχύει τὸ ὑπ' ἀριθ. 2085 ἐκδοθὲν ψήφισμα τῆς Κυβερνήσεως.

51. Κανεὶς δὲν ἐμπορεῖ νὰ γένη ἐκδότης ἐφημερίδος, ἂν δὲν ᾖ πολίτης, ἰδιοκτήμων, καί πεπαιδευμένος πρὸς τούτοις, ὥστε νὰ δύναται αὐτὸς νὰ ᾖ καί συντάκτης τῆς ἐφημερίδος· εἶναι δὲ αὐτὸς ἐγγυητὴς καί ὑπεύθυνος, τῶν ὅσα τυπώνονται εἰς τὴν ἐφημερίδα του.

52. Κανεὶς Ἕλλην δὲν ἐμπορεῖ χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους νὰ λάβῃ ὑπουργήμα, δῶρον, ἀμοιβὴν, ἀξίωμα ὁποιουδήποτε εἶδους ἀπὸ κανένα Μονάρχην, Ἡγεμόνα, ἢ ἀπὸ ἐξωτερικῆν Ἐπικράτειαν.

ΚΕΦ. Γ'.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ.

53. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπικράτεια εἶναι Ἡγεμονία διαδοχικῆ Συνταγματικῆ καί Κοινοβουλευτικῆ, ἐνεργουμένου τοῦ πο-

λιτικοῦ Κράτους ἀντιπροσωπικῶς ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ὑπὸ διαφορῶν Ἀρχῶν.

54. Τὸ πολιτικὸν Κράτος διαιρεῖται εἰς τρεῖς ἔξουσίας· εἰς Νομοθετικὴν, Νομοτελεστικὴν καὶ Δικαστικὴν.

55. Ἡ Νομοθετικὴ ἐξουσία θέτει τοὺς νόμους.

56. Ἡ Νομοτελεστικὴ τοὺς ἐπικυρόνει, τοὺς δημοσιεύει καὶ τοὺς ἐκτελεῖ.

57. Ἡ Δικαστικὴ τοὺς ἐφαρμόζει ἰδίως εἰς ἐκάστου τὰς πράξεις καὶ τὰ δίκαια.

58. Ἡ Νομοθετικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται κοινῶς ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος, ὑπὸ τῆς Γερουσίας καὶ ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων τοῦ Λαοῦ.

59. Ἡ Νομοτελεστικὴ ἐξουσία ἀνήκει εἰς ἓνα μόνον διαδοχικὸν Ἡγεμόνα τοῦ ἔθνους, τὴν ὁποίαν ἐνεργεῖ διὰ διαφορῶν ὑπουργῶν.

60. Ἡ Δικαστικὴ ἀνήκει εἰς τὰ διάφορα Δικαστήρια, καὶ ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν Δικαστῶν ἐν ὀνόματι τοῦ Ἡγεμόνος.

ΚΕΦ. Δ΄.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΚΛΕΓΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΛΕΓΟΜΕΝΩΝ.

§. 1. Περὶ Ἀρχῶν, Ὑπουργημάτων καὶ Ἀξιωματιῶν.

61. Ἐκ τῶν Ἑλλήνων πολῖται εἶναι οἱ ἔχοντες ἤδη ἀποκτημένα τὰ δικαιωματικὰ ἀγαθὰ τὰ εἰς τὸ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι εἰς τὰς πολιτικὰς Ἀρχάς.

62. Ὡς δικαιωματικὰ ἀγαθὰ θεωροῦνται, ἡ ἰδιοκτησία, ἡ παιδεία καὶ ἡ ἰκανότης ἢ φυσικὴ καὶ ἠθικὴ μετὰ τῆς ἡλικίας.

63. Πολιτικαὶ Ἀρχαὶ εἶναι αἱ τῶν μετερχομένων τὴν Νομοθετικὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν Δικαστικὴν.

64. Ὑπουργήματα [λέγονται] τὰ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὸν Κυβερνητικὸν κλάδον.

65. Ἀξιώματα δὲ ὀνομάζονται τὰ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὰ Στρατιωτικὰ καὶ Ναυτικὰ.

66. Εἰς τὴν Νομοθετικὴν ἐξουσίαν ἐκλέγει ὁ λαὸς ἐξ ἑαυτοῦ τοὺς Ἀντιπροσώπους του.

67. Εἰς δὲ τὰ Κυβερνητικὰ τὰ ἐπιτόπια, τοὺς Δημογέροντας τοὺς Ἐπαρχιακοὺς, καὶ λοιποὺς.

68. Εἰς δὲ τὴν πολιτοφυλακὴν τοὺς δεκανεῖς καὶ τοὺς εἰκοσιπεντάρχους, ἐπικυρουμένους ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὑποκειμένους εἰς τοὺς ἀνωτέρους των ἀξιωματικούς.

69. Εἰς ὅλας τὰς λοιπὰς Ἀρχάς, εἰς τὰ Ὑπουργήματα καὶ Ἀξιώματα διορίζει ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ὁ Ἡγεμὼν.

70. Εἰς κἀνὲν ὑπουργημα, ἀξίωμα ἢ Ἀρχὴν, δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἐκλεχθῇ ἢ νὰ διορισθῇ κανεὶς, ὅστις δὲν εἶναι πολίτης.

§. 2. Περὶ Ἐκλεγόντων.

Περὶ πρώτων Ἐκλογέων.

71. Ὁ λαὸς ἐκλέγει τοὺς Ἀντιπροσώπους τοῦ δι' ἐμμέσου ἢ δι' ἐτεροβαθμίου ἐκλογῆς· τούτεστιν οἱ ἔχοντες δικαιώματα ἐκλογέως πολῖται, συναζόμενοι κατὰ κοινότητα, ἐκλέγουσι δευτέρους ἐκλογεῖς, οὗτοι δὲ συνερχόμενοι κατ' ἐπαρχίας ἐκλέγουσι τοὺς Ἀντιπροσώπους.

72. Οἱ εἰς τὰς κατὰ κοινότητα πρωτοσυνάξεις συνερχόμενοι πολῖται καὶ ἔχοντες ψῆφον ἐκλογέως, εἶναι οἱ ἐφεξῆς·

α) Οἱ αὐτόχθονες τῆς κοινότητος, οἱ ἔχοντες οἰκίαν ἰδιόκτητον, ἢ ἐργαστήριον καὶ ποριζόμενοι τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα τῶν ἀπὸ τῆς γεωργίας, ἢ ἄλλης τινος τέχνης καὶ βιομηχανίας.

β) Ὅσοι αὐτόχθονες κερδίζουν ἀπὸ τοῦ ἐπαγγέλματός των, ἢ ἀπὸ τέχνης ἐλευθερίου ὑπὲρ τοὺς τριακοσίους φοίνικας κατ' ἔτος.

γ) Ὅσοι πολῖται ἐστερέωσαν τὴν διαμονὴν των εἰς τὴν κοινότητα καὶ πορίζονται τὰ πρὸς ζωάρκειάν των ὡς οἱ προειρημένοι α. καὶ β'.

73. Οἱ πολῖται, διὰ νὰ ἔχωσι ψῆφον εἰς μίαν κοινότητα καὶ νὰ μετέρχωνται ὅλα τὰ πολιτευματικά δικάια των, ἐκλέγοντες καὶ ἐκλεγόμενοι, πρέπει νὰ ἦναι καταγεγραμμένοι εἰς τὸ Πολιτικὸν κατάστιχον αὐτῆς τῆς κοινότητος.

74. Ὅστις δὲν εἶναι ἡλικιωμένος ὑπὲρ τὰ 25 ἔτη, καὶ δὲν ἔχει ἀποκτημένα τὰ ἀνωτέρω προσδιορισθέντα, δὲν ἔμπορεῖ νὰ καταγραφῇ εἰς τὸ Πολιτικὸν κατάστιχον τῆς κοινότητος οὐδὲ νὰ ἔχη ψῆφον.

§. 3. Περὶ ἐκλεγομένων ὑπὸ τοῦ λαοῦ.

A) Περὶ δευτεροεκλογέων.

75. Μεταξὺ τῶν πρωτοεκλογέων ἐκλέγονται δεύτεροι ἐκλογεῖς, ὅσοι πολῖται ὄντες ὑπὲρ τὰ 30 ἔτη ἡλικιωμένοι, ἔχουσι

α) Ἀκίνητα ἴδια κτήματα ἐκτιμώμενα ἑξακοσίους φοίνικας.

β) Ὅσοι πολῖται διαμένοντες εἰς ἓνα τόπον ἔχουσιν ἰδιοκτησίαν ἀκίνητον ἐκτιμωμένην ἑξακοσίους φοίνικας, καὶ μετέρχονται ἐλευθερίῳ τινι τέχνῃ ἐντίμως, ὅσον οἱ ἐκ τῶν ὁμοίων ἔλαβον διπλωμάτων διὰ τὴν σπουδὴν τῶν γνωρίζομενοι ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως νομικοὶ, ἐπιστήμονες, ἰατροὶ, ἀρχιτέκτονες, ζωγράφοι, δημόσιοι μνήμονες, δημόσιοι Ἑλληνικοὶ διδάσκαλοι, καὶ ἐπιστημονικοὶ ἢ συγγραφεῖς ἐπίσημοι.

76. Κάνει δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἔχη ψῆφον εἰς δύο κοινότητες ὡς πρωτοεκλογεὺς, οὐδὲ εἰς δύο Ἐπαρχίας ὡς δευτεροεκλογεὺς.

77. Κάνει δὲν ἡμπορεῖ νὰ ψηφοφορῇ ἀντιπροσωπικῶς δι' ἄλλου, ἀλλ' αὐτοπροσώπως.

78. Ὅστις πολίτης θέλει νὰ ψηφοφορῇ καὶ νὰ μετέρχεται τὸ δικαίωμα τοῦ πολίτου εἰς τὴν κοινότητα ὅπου διαμένει, καὶ ὄχι εἰς ἐκείνην ὅπου ἐγεννήθη ἢ ἐπολιτογραφήθη, ἔμπορεῖ πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν νὰ καταγραφῇ, τρεῖς μῆνας πρὸ τοῦ καιροῦ τῆς ψηφοφορίας, εἰς τὸ κατάστιχον τῆς κοινότητος, ὅπου ἀπεφάσισε νὰ διαμένῃ σταθερῶς, ἀφοῦ ὁμοῦ ἀποκτήσῃ εἰς τὴν νέαν κοινότητα τ' ἀπαιτούμενα κτήματα, καὶ παρουσιάσῃ πρῶτον ἀποδεικτικὸν παρὰ τῶν Δημογερόνων τῆς προτέρας του κοινότητος ἐπικυρωμένον καὶ παρὰ τῆς ἐπαρχιακῆς Δημογεροντίας, καὶ δεικνύον ὅτι παρητήθη δημοσίως ἀπὸ τοῦ νὰ μετέρχεται τὰ πολιτικά του δίκαια εἰς τὴν προτέραν του κοινότητα.

B) Περὶ Ἀντιπροσώπων.

79. Ἐχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγονται Ἀντιπρόσωποι εἰς τὰς κατ' Ἐπαρχίαν δευτεροσυνάξεις μεταξὺ τῶν ὑπὲρ τὰ 30 ἔτη ἡλικιωμένων πολιτῶν.

α) Ὅσοι ἔχουν σιμὰ τῆς προσωπικῆς ὑπολήψεως καὶ ἰκανότητος, ἀκίνητα κτήματα ὑπὲρ τοὺς ἑξακισχιλίους φοίνικας ἐκτιμώμενα.

β) Ὅσοι ἐκ τῶν μετερχομένων πολιτῶν ἐλευθέριον τέχνην (75 β') ἔχουν προσέτι ἀκίνητα κτήματα ἴδια τρισχιλίουσ φοίνικας ἐκτιμώμενα, καὶ χαίρουν τὴν κοινὴν ὑπόληψιν τῶν ἰδίων των συμπολιτῶν διὰ τὴν σύνεσιν καὶ ἀρετὴν των.

80. Ὁ Ἀντιπρόσωπος πρέπει νὰ ᾔηαι αὐτόχθων καὶ κτηματίας τῆς Ἐπαρχίας εἰς τὴν ὁποίαν ἐκλέγεται, καὶ ἂν ἔχη, ἢ μὴ, τὴν διαμονὴν του εἰς αὐτήν. Ὁ δὲ πολιτογραφημένος δὲν ἴμπορεῖ νὰ ἐκλεχθῆ, εἰμὴ ἀφοῦ γένη κτηματίας καὶ τοιοῦτος διαμείνῃ κατοικῶν εἰς αὐτὴν ἑπτὰ ἔτη μετὰ τὴν πολιτογράφησίν του, λογιζομένης ὅμως τῆς ἑπταετίας ἀφότου ἔφθασεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ διέμεινεν εἰς αὐτὴν καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἀγῶνος.

§. 4. Περὶ Ἐκλογῆς.

81. Ἡ ἐκλογὴ τῶν Ἀντιπροσώπων θέλει γίνεσθαι κατὰ τὴν εἰς τὰς παρελθούσας περιόδους ἐπικρατήσασαν τάξιν εἰς τὰς Ἐπαρχίας. Τὸ Νομοθετικὸν Σῶμα θέλει κανονίσει τὰ περὶ Ἀντιπροσώπων, χωρὶς ὅμως ν' ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τὴν ποσότητα τῶν 10—15 χιλιάδων ψυχῶν δι' ἓνα Ἀντιπρόσωπον· οὔτος δὲ ὁ νέος κανονισμὸς θέλει ἐνεργηθῆ μετὰ τὴν διανομὴν τῆς γῆς καὶ τὰς ἀποζημιώσεις.

ΚΕΦ. Ε΄.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ.

§. 1. Περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ Νομοθετικοῦ ἐν γένει.

82. Τὸ Νομοθετικὸν Σῶμα σύγκειται ἀπὸ δύο συνέδρια· ἀπὸ τὴν Βουλὴν τῶν Ἀντιπροσώπων καὶ ἀπὸ τὴν Γερουσίαν.

83. Συμμερίζεται τὴν Νομοθετικὴν ἐξουσίαν μετὰ τοῦ Ἡγεμόνος προβάλλοντος τὰ προβουλευμάτα καὶ ἐπικυροῦντος τοὺς νόμους.

84. Ἐχει τὴν ἐξουσίαν νὰ συζητῆ τὰ προβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος προβουλευμάτα νόμων καὶ ψηφισμάτων· νὰ τροποποιῆ αὐτὰ μὲ προσθέσεις καὶ ἀφαιρέσεις καὶ νὰ τὰ παραδέχεται, ἢ μὴ· νὰ ἐπεξηγῆ καὶ νὰ διασαφῆ καὶ ν' ἀκυρόνη τοὺς κειμένους νόμους, τοὺς ἄλλους παρὰ τοὺς θεμελιώδεις καὶ καταστατικούς τοὺς εἰς τὸ παρὸν πολιτικὸν Σύνταγμα.

85. Νὰ προτείνῃ εἰς τὸ Νομοτελεστικὸν προβουλευμάτα

νόμων και ψηφισμάτων κατά τὸν προσδιοριζόμενον τρόπον εἰς τὸν 119 παράγραφον.

86. Δὲν ἔχει ἐξουσίαν νὰ τροποποιῇ εἰς τὸ παραμικρὸν, οὐδὲ νὰ μετακινή τοὺς Συνταγματικούς νόμους, ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς νὰ θέτῃ και νὰ ἐρμηνεύῃ και νὰ τροπολογῇ τοὺς λοιπούς.

87. Χρεωστὲί νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἀκριβῆ τοῦ νόμου ἐκτέλεσιν νὰ διορίζῃ κατά πᾶσαν πενταετίαν ἐπιτροπὴν μικτὴν, ἀπὸ πέντε Γερουσιαστὰς και ἰσαριθμούς Βουλευτὰς, εἰς τοὺς ὁποίους προσθέτονται και τρεῖς Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας διοριζόμενοι ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος, διὰ νὰ ἀναθεωρῇ ἡ Ἐπιτροπὴ αὐτὴ τοὺς νόμους, ἐκτὸς τῶν Συνταγματικῶν νὰ ἐξετάζῃ τοὺς ἀντιβαίνοντας πρὸς ἀλλήλους και τοὺς ἀπαιτοῦντας διόρθωσιν, και νὰ προβάλλῃ τὴν περὶ διορθώσεως αὐτῶν γνώμην τῆς εἰς τὴν Νομοθετικὴν ἐξουσίαν.

88. Νὰ διορίζῃ ὁμοίαν ἐπιτροπὴν μικτὴν ἀπὸ ἴσον ἀριθμὸν Γερουσιαστῶν και Βουλευτῶν κατά πᾶσαν διαδοχὴν Ἡγεμόνος. Αὕτη δὲ ἡ ἐπιτροπὴ θέλει ἀναθεωρεῖ, ἂν τυχὸν παρεισῆχθῃ κάμμία κατάχρησις εἰς τὰ τῆς Κυβερνήσεως, και νὰ προβάλλῃ εἰς τὴν Νομοθετικὴν ἐξουσίαν τὴν διόρθωσίν τῆς.

89. Νὰ προσδιορίζῃ τὰς δημοσίους προσόδους και τὰ ἐξόδα κατ' ἔτος, ἀφοῦ εἰς τὰς ἀρχὰς ἐκάστης συνόδου συζητήσῃ τὸν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως παρυσιαζόμενον προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων και ἐξόδων, και νὰ χορηγῇ εἰς αὐτὴν τοὺς πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν χρειῶν τοῦ Κράτους ἀναγκαίους πόρους.

90. Νὰ προσδιορίζῃ διὰ νόμου τὰ δασίματα, τὰ τελωνιακά, και παντὸς εἶδους εἰσπράξεις. Ὅλα δὲ ταῦτα πρέπει νὰ τάσσωνται ὁμοιοτρόπως καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν (31) και πρὸς τοῦτο θέλει φροντίσει ὅσον τάχιστα διὰ νὰ κατορθωθῇ ἐν σύστημα εἰσπράξεων κατάλληλον και δίκαιον.

91. Τὸ Νομοθετικὸν σῶμα θεωρεῖ κατ' ἔτος λεπτομερῶς τοὺς λογαριασμοὺς τῶν προσόδων και ἐξόδων τοῦ παρελθόντος ἔτους, και τὰ δημόσια χρῆν τῆς Ἐπικρατείας, τὰ ὅποια καταστρόνονται ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἰπουργὸν Γραμματέα, και διορίζει νὰ δημοσιεύεται διὰ τοῦ τύπου περιληπτικῶς ὁ ἰσολογισμός.

92. Ἀποφασίζει διὰ νόμου περὶ δανείου μὲ τὴν ἐγγύτησιν τοῦ ἔθνους καὶ δι' ὑπόθηκας τῶν ἔθνικῶν κτημάτων.

93. Φροντίζει διὰ τὴν τακτικὴν πληρωμὴν τῶν τόκων καὶ διὰ τὴν ἀπόσβεσιν τῶν χρεωστούμενων δημοσίων δανείων.

94. Νομοθετεῖ περὶ τῶν ἔθνικῶν κτημάτων κατὰ τὰ ἐψηφισμένα παρὰ τῶν ἔθνικῶν Συνελεύσεων.

95. Κανονίζει τὸ νομισματικὸν σύστημα, τὰ μέτρα καὶ τὰ σταθμὰ, περὶ τῶν ὁποίων θέλει φροντίζει πῶς νὰ εἰσαχθῶσιν ὁμοειδῆ καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν.

96. Προσδιορίζει τὸν ἀριθμὸν τῶν δημοσίων ἀξιωμάτων καὶ ὑπουργημάτων καὶ τὴν ποσότητα τοῦ μισθοῦ ἐκάστου αὐτῶν καὶ πάσης ἄλλης Ἀρχῆς.

97. Θέτει νόμους περὶ στρατολογίας τῶν κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν κατ' ἀπογραφὴν καὶ προσδιορίζει τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν τῶν στρατευμάτων ἐν καιρῷ εἰρήνης καὶ πολέμου· θέλει λάβει πρόνοιαν περὶ αὐξήσεως τοῦ Τακτικοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ Ναυτικοῦ προμηθεῦον τοὺς ἐπὶ τούτῳ ἀναγκαίους πόρους εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Θέλει φροντίζει τὰ χίστα καὶ περὶ συστάσεως τῶν καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν πολιτοφυλακῶν.

98. Προσδιορίζει τὰ ἀπὸ τοῦ δημοσίου Ταμείου ἐτήσια ἐξόδα τοῦ Ἡγεμόνος καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ.

99. Ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν δημοσίον ἐκπαίδευσιν καὶ προστατεύει αὐτὴν, καθὼς καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου, τὴν γεωργίαν, τὸ ἐμπόριον, τὴν πρόοδον τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν κοινωφελῶν τεχνῶν, καὶ τὴν βιομηχανίαν.

100. Ἀσφαλίζει τοὺς εὐρετὰς καὶ συγγραφεῖς τὸ πρὸς καιρὸν ὠρισμένον ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς ἀπολαύσεως τῆς προερχομένης ἀπὸ τὰς ἐφευρέσεις καὶ ἀπὸ τὰ συγγράμματα.

101. Ἡ Κυβέρνησις, χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν τοῦ Νομοθετικοῦ, δὲν δύναται νὰ παραχωρήσῃ κάμμιαν χώραν ἢ Ἐπαρχίαν τῆς Ἑλλάδος εἰς ἄλλο Κράτος, οὐδὲ νὰ στέρξῃ τι προσβάλλον τὰ ἀναπαλλοτριώτα δικαιώματα τοῦ ἔθνους, ἢ νὰ συγχωρήσῃ τὴν διάβασιν ξένων στρατευμάτων ἀπὸ τὴν Ἐπικράτειαν, οὔτε νὰ κηρύξῃ πόλεμον ἄλλον εἰμὴ ἀμυντήριον, οὔτε συνθήκην εἰρήνης, συμμαχίας, φιλίας, ἐμπορίου ἢ οὐδετερότητος νὰ κάμῃ. Ἐξαιροῦνται μόνον αἱ γινόμεναι

συμβάσεις πρὸς ἀνακωχὴν, ἢ πρὸς διαπραγματεύσειν εἰρήνης· ἀλλὰ καὶ περὶ τούτων κάμνει τὴν διακοίνωσιν μετέπειτα εἰς τὸ Νομοθετικὸν σῶμα.

102. Δέχεται περὶ παντοίων ὑποθέσεων, κοινῶν ἢ ἰδιαιτέρων, ἀναφορὰς τῶν πολιτῶν· καὶ ὅσας κρίνει δεκτάς, τὰς διευθύνει ὅπου ἀνήκει, χωρὶς νὰ δώσῃ γνώμην.

103. Διὰ τὰς γινομένης ἀγωγὰς ὑπὸ τῶν πολιτῶν κατὰ τῶν ἐν ἀξιώμασι καὶ ἐν ὑπουργήμασιν ὑπαλλήλων καὶ τῶν δικαστῶν, τὸ Νομοθετικόν, ὅταν εὖρη διδόμενα ἐνοχῆς, διευθύνει τὴν ἀναφορὰν εἰς τὴν Κυβέρνησιν δίδει καὶ γνώμην.

104. Ὅταν ἀναφορὰ κατὰ τῶν εἰρημένων ὑπαλλήλων καὶ δικαστῶν δοθῇ κατὰ πρῶτον εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Ἀντιπροσώπων, αὕτη, ἀφοῦ ἐξετάσῃ καὶ εὖρη δείγματα ἐνοχῆς, διευθύνει τὴν ἀναφορὰν καὶ τὴν περὶ αὐτῆς γνώμην τῆς εἰς τὴν Γερουσίαν· ἡ δὲ Γερουσία μετὰ τὰς ἀνηκούσας ἐρεῦνας, ἂν ᾖναι σύμφωνος μὲ τὴν γνώμην τῆς Βουλῆς, διευθύνει τὴν ἀναφορὰν καὶ τὴν γνώμην τῶν δύο Συνεδρίων εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

105. Τὰ συνέδρια τῆς Γερουσίας καὶ τῆς Βουλῆς λογίζονται πλήρη, ὅταν τὰ δύο τρίτα τῶν μελῶν ἐκάστου εἶναι παρόντα.

106. Αἱ ἀποφάσεις αὐτῶν γίνονται διὰ τῆς πλειοψηφίας μυστικῶς ἐνεργουμένης τῆς ψηφοφορίας.

107. Αἱ δημοσίως γινόμεναι συζητήσεις καὶ εἰς τὰ δύο συνέδρια, δημοσιεύονται καὶ διὰ τοῦ τύπου.

108. Καθὲν μέλος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προβάλλῃ εἰς τὸ ἴδιόν του σῶμα προτάσεις περὶ νόμων, ἢ περὶ διαφορῶν ἄλλων ἀντικειμένων.

109. Τὰ μέλη τοῦ Νομοθετικοῦ σώματος εἶναι ἀνεύθυνα διὰ τὰς ὅσας γνώμας ἢ δοξασίας δεῖξωσιν εἰς τὰς συζητήσεις τὰς γινομένης ἐντὸς τῶν ἰδίων των Βουλευτηρίων.

110. Ἡ Γερουσία καὶ ἡ Βουλὴ ἔχουσι τὴν ἐξουσίαν νὰ παρατηρῶσιν ἢ καθε μίᾳ τὴν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Βουλευτηρίου διαγωγὴν τῶν ἰδίων τῆς μελῶν καὶ νὰ ἐπιπλήττωσι, νὰ κρίνωσιν ἢ καὶ νὰ καταδικάζωσιν εἰς χρηματικὴν ποινὴν, κατὰ τοὺς ἰδίους των κανονισμοὺς, τὸν παρεκτρεπόμενον.

111. Ὅταν κἀνὲν τῶν μελῶν τῆς Γερουσίας ἢ τῆς Βουλῆς, κατηγορῆται διὰ πολιτικὸν ἔγκλημα ἢ παρανομίαν,

διορίζεται ἑπταμελής Ἐπιτροπή ἐκ τοῦ ἰδίου τοῦ σώματος· αὕτη δὲ, ἀφ' οὗ ἐξετάσῃ ἂν ἦναι δεκτὴ ἡ κατηγορία, ἀναφέρει εἰς τὸ ἴδιόν της σῶμα ἐγγράφως τὴν γνώμην της· καὶ τότε, ἂν διὰ τῶν δύο τρίτων τῶν ψήφων πλήρους συνεδριάσεως τοῦ σώματος ἐλεγχθῇ ὁ κατηγορούμενος, γίνεται καὶ κηρύττεται ἔκπτωτος τῆς ἀξίας του, καὶ ἀπάγεται εἰς τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον, ἂν ἦναι Βουλευτὴς, διὰ νὰ δικάσῃ κατὰ τοὺς νόμους· τὸν δὲ Γερουσιαστὴν δικάζει τὸ ἴδιόν του σῶμα, καὶ αὐτὸ ἐπιβάλλει καὶ τὴν ποινὴν.

112. Οἱ Ὑπουργοὶ Γραμματεῖς ἔχουσιν ἀκόλυτον τὴν εἰσοδόν, καὶ παρευρίσκονται εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Γερουσίας καὶ τῆς Βουλῆς. Οὗτοι δὲ ἀηλοποιοῦσι τὰς ἀπὸ μέρους τῆς Κυβερνήσεως προτάσεις, τὰς ὑποστηρίζουσιν εἰς τὰς γινόμενας συζητήσεις, καὶ δίδουσι τὰς ζητούμενας πληροφορίας, λόγους καὶ ἔγγραφα περὶ τῶν συζητουμένων ὑποθέσεων. Δὲν εἶναι δὲ ὑπόχρεοι νὰ ἐξηγῶνται ἐκωτῶμενοι μόνον δι' ὑποθέσεις διαπραγματευομένας ἔτι, ἢ δι' ἐκείνας ὅσων ἡ ἐπιτυχία κρέμαται ἀπὸ τὴν μυστικότητά. Περὶ τούτων ὁμοῦ δίδουσι τὰς ἀπαιτούμενας διασαφήσεις μετὰ τὴν τελείαν ἀποπεράτωσίν των.

113. Τὸ Νομοθετικὸν σῶμα ἔχει τὴν ἐξουσίαν ν' ἀποφασίσῃ διὰ νόμου συμφώνως μετὰ τοῦ Ἡγεμόνος τὴν υἱοθεσίαν ἐνὸς διαδόχου, ὅταν ὁ Ἡγεμὼν τύχῃ ἀκλήρος. Ἡ δὲ υἱοθέτησις αὕτη γίνεται καὶ διακηρύττεται εἰς ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν πασιδῆλως.

114. Ἄν συμβῇ ἀποβίωσις τοῦ Ἡγεμόνος ἀκλήρου, ἢ πρὶν υἱοθετήσῃ διάδοχον, τὸ Νομοθετικὸν σῶμα διορίζει εὐθὺς ἓν ἐπίτροπον τῆς Ἡγεμονίας, προεδρεύοντα τοῦ Συμβουλίου τῶν Ὑπουργῶν Γραμματέων· μετὰ τούτων δὲ κυβερνᾷ ἐκεῖνος ἐπιτροπικῶς καὶ ὑπευθύνως, ἕως οὗ νὰ ψηφισθῇ ὑπὸ τοῦ Νομοθετικοῦ ὁ διάδοχος Ἡγεμὼν.

115. Ἄν, συμβάσῃ τῆς ἀποβιώσεως, ἦναι διάδοχος τῆς Ἡγεμονίας ἀνηλικος, διορίζεται ὡς ἀνωτέρω Ἐπίτροπος κυβερνῶν ὑπευθύνως ἀντὶ τοῦ ἀνηλικίου, καὶ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ, ἕως οὗ οὗτος φθάσῃ εἰς νόμιμον ἡλικίαν. Ὁ δὲ ἐπιτροπικῶς κυβερνῶν δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἦναι καὶ Ἐπίτροπος ἢ Ἐπιμελητὴς τῆς ἀνατροφῆς τοῦ ἀνηλικίου διαδόχου, ἀλλ' ἡ μήτηρ τούτου μετὰ δύο ἄλλων διοριζομένων ὑπὸ τῆς Γερουσίας.

116. Ἄν ὁ Ἡγεμὼν δι' ἔσχατον γῆρας, ἢ δι' ἄλλην αἰτίαν, ὑποπέσῃ εἰς φυσικὴν ἢ διανοητικὴν ἀνικανότητα, ὁ διάδοχος κυβερνᾷ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἕως οὗ ὑπάρχῃ τὸ αἷτιον τῆς ἀνικανότητος· ἂν δ' ὁ διάδοχος ᾖναι ἀνήλικος, τότε διορίζεται, ὡς ἀνωτέρω, εἰς προεδρεύων τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἰπουργῶν Γραμματέων, ὅστις θέλει κυβερνᾷ ἐπιτροπικῶς καὶ ὑπευθύνως, ἕως οὗ νὰ παύσῃ ἡ αἰτία διὰ τὴν ὁποίαν ἐδιορίσθη.

117. Ἄν αἱ ἀνωτέρω περιπτώσεις συμβῶσι καθ' ὃν καιρὸν, εἶναι διακοπαὶ τῶν συνόδων, τότε ἡ Γερουσία ἀμέσως συνέρχεται δικαιοματικῶς, διορίζει πρὸς ὄραν τὸν προεδρεύοντα τοῦ Συμβουλίου, ἕως οὗ νὰ συνέλθῃ καὶ ἡ Βουλὴ, ἣτις δικαιοματικῶς καὶ αὕτη πρέπει νὰ συναχθῇ ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν, καὶ νὰ πράξῃ μετὰ τῆς Γερουσίας τὰ κατὰ νόμον.

118. Τὸ Νομοθετικὸν χρεώσται κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ σύνοδον νὰ σκεφθῇ περὶ συντάξεως Κωδίκων, Πολιτικοῦ, Ἐγκληματικοῦ καὶ Διαδικαστικοῦ.

119. Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία δὲν κάμνουν, οὐδὲ προβάλλουν ἀμέσως προβουλεύματα· ἀλλὰ καθὲ μίᾳ ἰδίως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀναφέρῃ εἰς τὸν Ἡγεμόνα προτάσεις περὶ προβουλεύματος νόμων, ἢ ψηφισμάτων, τοὺς ὁποίους διὰ τὰς περιστάσεις καὶ χρείας τοῦ ἔθνους νομίζουσιν ἀναγκαίους.

120. Ὅταν προβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ἢ εἰς τὴν Γερουσίαν ἐκ τῶν ἰδίων των μελῶν πρότασις ἐγγραφῶς, διὰ τῆς ὁποίας γίνεται ζήτημα νὰ τεθῇ νόμος περὶ τινος ἀντικειμένου, αὕτη ἢ πρότασις ἀναγινώσκεται εἰς τρεῖς συνεδριάσεις κατὰ συνέχειαν καὶ συζητεῖται. Ἄν δ' ἐγκριθῇ διὰ τῆς πλειοψηφίας, γίνεται ἀναφορὰ εἰς τὸν Ἡγεμόνα, διὰ τῆς ὁποίας παρακαλεῖται νὰ λάβῃ εἰς σκέψιν τὴν πρότασιν, καὶ, ἂν ἐγκρίνη, νὰ καθυποβάλῃ εἰς τὸ Νομοθετικὸν περὶ τοῦ προτεινομένου προβούλευμα.

121. Ὁ Ἡγεμὼν εἰς πρώτην ζήτησιν τοῦ ἀναφερομένου πρὸς αὐτὸν συνεδρίου, πράσσει ὅ,τι ἐγκρίνη. Ἄν ὅμως τὸ αὐτὸ ζήτημα περὶ τῆς αὐτῆς προτάσεως ἐπαναληφθῇ κατὰ τὴν ἐρχομένην σύνοδον, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ συνεδρίου ἢ ὑπὸ τοῦ ἐτέρου, τότε προβάλλει κατ' ἐκείνην τὴν σύνοδον εἰς τὸ Νομοθετικὸν σῶμα τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος προβούλευμα.

122. Ἡ σύνοδος τῆς Γερουσίας καὶ τῆς Βουλῆς γίνεται συγχρόνως, καὶ συγχρόνως καταπαύεται.

123. Αἱ σύνοδοι εἶναι τακταὶ καὶ σύγκλητοι.

124. Αἱ τακταὶ ἄρχονται κατ' ἔτος περὶ τῆς ἀρχῆς Ὀκτωβρίου, καὶ διαρκοῦν τρεῖς μῆνας.

125. Αἱ σύγκλητοι γίνονται, ὅταν ἡ Κυβέρνησις χρείας τυχούσης, συγκαλῆ ἐκτάκτως τὸ Νομοθετικὸν σῶμα.

126. Ἡ ἔναρξις πάσης συνόδου γίνεται ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος, εἰς ἕν συνερχομένων τῶν Γερουσιαστῶν καὶ Βουλευτῶν.

127. Εἰς τὴν ἔναρξιν ταύτην ὀρκίζονται παρήσια οἱ νεοεκλεγμένοι ἀντιπρόσωποι τὸν Βουλευτικὸν ὄρκον ἐνώπιον τοῦ Ἡγεμόνος.

128. Μετὰ τὴν ἀνωτέρω ἔναρξιν ἡ Γερουσία καὶ ἡ Βουλὴ ἐξακολουθοῦν τὰς συνεδριάσεις των, καθεμία εἰς ἰδιαίτερον καὶ ὀρισμένον Βουλευτήριον.

129. Αἱ εἰς ἄλλον τόπον καὶ χρόνον καὶ περίστασιν παρὰ τοὺς ὀρισμένους γινόμεναι ὑπὸ τῆς Γερουσίας ἢ τῆς Βουλῆς συνεδριάσεις, εἶναι παράνομοι καὶ ὅποιαν πράξιν κάμωσιν εἰς αὐτάς λογίζεται ἄκυρος.

130. Κάνεις νόμος δὲν ἐμπορεῖ νὰ λογισθῆ ὅτι ἔχει κῦρος καὶ ἰσχύον νόμου, ἂν δὲν συζητηθῆ καὶ κυρωθῆ ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ ἐπικυρωθῆ καὶ ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος, κατὰ τοὺς ὀριζομένους τύπους εἰς τὸ παρὸν Σύνταγμα.

§. 2. Περὶ τῆς Βουλῆς.

131. Ἡ Βουλὴ συγκροτεῖται ἀπὸ τοὺς κατ' ἐπαρχίαν ἐκλεγόμενους Ἀντιπροσώπους ὑπὸ τοῦ λαοῦ, καὶ ἀναμέσον αὐτοῦ τοῦ λαοῦ.

132. Οἱ Ἀντιπρόσωποι ἐκλέγονται διὰ πέντε ἔτη, καὶ τὸ πεμπτημῦριον αὐτῶν ἀλλάσσει κατ' ἔτος.

133. Κατὰ τὴν πρώτην πενταετίαν ἡ ἐτήσιος ἀλλαγὴ τοῦ πεμπτημυρίου θέλει γενῆ διὰ λαχοῦ.

134. Οἱ Ἀντιπρόσωποι, ἂν καὶ κατ' ἐπαρχίας ἐκλεγόμενοι, θεωροῦνται ὡς παριστῶντες ὅλον τὸ ἔθνος, καὶ βουλευόμενοι περὶ τῶν κοινῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους.

135. Ἐκαστος Ἀντιπρόσωπος, ἐρχόμενος κατὰ πρῶτον νὰ συγκαταταχθῆ εἰς τὴν Βουλὴν, ὀρκίζεται ἐπὶ δημοσίου συνεδριάσεως τὸν Βουλευτικὸν ὄρκον.

136. Κάνεις τῶν Ἀντιπροσώπων δὲν δύναται νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν πόλιν, ὅπου συνεδριάζει ἡ Βουλὴ, καθόσον διαρκεῖ ἡ σύνοδος, χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν καὶ ἔγγραφον ἀδείαν αὐτῆς.

137. Ἡ Βουλὴ ἔχει Πρόεδρον, Ἀντιπρόεδρον, Ἀ καὶ Β' Γραμματεῖα, καὶ τοὺς ἀναγκαίους Ὑπογραμματεῖς.

138. Ὁ Πρόεδρος ἐκλέγεται ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος ἀναμέσον τριῶν ὑποψηφίων Ἀντιπροσώπων διδομένων παρὰ τῆς Βουλῆς. Ὁ Ἀντιπρόεδρος καὶ οἱ Γραμματεῖς Ἀ καὶ Β', ἐκλέγονται διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν Ἀντιπροσώπων, ὁ μὲν ἀναμέσον αὐτῶν, οἱ δὲ καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς· ἀλλ' οἱ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς ἐκλεγόμενοι Γραμματεῖς, ὀρκίζονται πρὶν ἀναλάβωσι τὰ χρέη των.

139. Εἰς τὰς προκαταρκτικὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς, ὅτε γίνονται αἱ ἀνωτέρω ἐκλογαί, προεδρεύει ὁ γερωντότερος τῶν Ἀντιπροσώπων.

140. Ἀφοῦ ἐκλεχθῶσιν, ὡς ἀνωτέρω, ὁ Πρόεδρος, Ἀντιπρόεδρος καὶ οἱ Γραμματεῖς, ἡ Βουλὴ συστήνεται κατ' ἐπιτροπὰς· στέλλει εἰς τὴν Γερουσίαν διακοίνωσιν ἀναγγέλουσαν τὴν σύστασιν αὐτῆς, καὶ ἐνασχολεῖται εἰς τὴν σύνταξιν τῆς εἰς τὸν ἐκφωνηθέντα λόγον ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος ἀπαντήσεως.

141. Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς προεδρεύει εἰς τὰς συνεδριάσεις, ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς εὐταξίας καὶ τοῦ κανονισμοῦ τῶν συνεδριάσεων, ἀνακαλεῖ τοὺς παρεκτρεπομένους ἀπὸ τοῦ κανονισμοῦ εἰς τὸ νὰ περιορίζωνται εἰς τὰ διατασσόμενα ὑπ' αὐτοῦ· δίδει κατὰ τάξιν τὴν ἀδειαν εἰς τοὺς ζητοῦντας νὰ λαλήσωσιν εἰς ἐπήκουρον πάντων· δίδει τὴν ψηφοφορίαν εἰς τὰ μέλη περὶ τῶν γινομένων προτάσεων ὡσάκις ζητηθῇ· διορίζει τὰς ἡμέρας τῶν συνεδριάσεων, καὶ τὰς ὥρας τῆς ἐνάρξεως αὐτῶν καὶ καταπαύσεως, καθὼς καὶ τὰς μεταξὺ ἡμέρας τῶν ἀναπαύσεων καὶ διακοπῶν, κατὰ τὴν περὶ τούτων ἀπόφασιν τοῦ συλλόγου τῶν Ἀντιπροσώπων.

142. Πᾶσα διαφιλονεικουμένη ὑπόθεσις ἀπορρατίζεται διὰ ψηφοφορίας.

143. Ὁ Πρόεδρος ψηφοφορεῖ αὐτὸς πρῶτος ψῆφον διακρινομένην ἀπὸ τὰς λοιπὰς δι' ἐνὸς σημείου· τυχούσης δὲ διχοψηφίας, τὸ μέρος εἰς τὸ ὅποιον εὐρίσκεται ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου ἔχει τὴν νίκην.

144. Εἰς ἀπουσίαν τοῦ Προέδρου, ὁ Ἀντιπρόεδρος ἐπέχει τὸν τόπον ἐκεῖνου, καὶ ἐκπληροῖ καὶ τὰ χρέη του.

145. Ἡ Προεδρία καὶ Ἀντιπροεδρία τῆς Βουλῆς διαρκου-

ειν ὅσον καὶ αἱ συνεδριάσεις μιᾶς συνόδου, καὶ μαζί μ' αὐτὴν καταπαύονται.

146. Τὰ προβουλεύματα καὶ ὅλα τὰ ἔγγραφα τῶν πράξεων τῆς Βουλῆς ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου, προσυπογράφονται ὑπὸ τοῦ Ἀ Γραμματέως, καὶ σφραγίζονται μὲ τὴν σφραγίδα τῆς Βουλῆς.

147. Ὁ πρῶτος Γραμματεὺς τῆς Βουλῆς συνθέτει ὅλα τὰ ἔγγραφα αὐτῆς, καὶ φυλάττει ἀκριβῆ βιβλία αὐτῶν καὶ τῶν Πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων.

148. Εἰς ἀπουσίαν τοῦ πρώτου Γραμματέως, ὁ δεῦτερος ἐκπληροῖ τὰ χρέη ἐκείνου.

149. Ἡ Βουλὴ ὀλικῶς θεωρουμένη εἶναι ἀπαραβίαστος.

150. Οἱ Ἀντιπρόσωποι εἶναι ἀνεύθυνοι καὶ ἀκαταζήτητοι, διὰ ὅσα λαλοῦσιν εἰς τὰς γινομένας ἐντὸς τοῦ Βουλευτηρίου συζητήσεις, καὶ γνωμοδοτοῦσι καὶ ψηφίζουσιν ἕκαστος κατὰ τὴν συνείδησίν του, χωρὶς νὰ ζητῆ γνώμην ἢ ὁδηγίαν ἰδιαιτέρως ἀπὸ ἐκείνους τῶν ὁποίων φέρει τὸ πρόσωπον.

151. Κάνεις Ἀντιπρόσωπος διὰ πολιτικὰς διαφορὰς δὲν φυλακίζεται, ἐν ὅσῳ καιρῷ διαρκεῖ ἡ σύνοδος τῆς Βουλῆς, καὶ τέσσαρας ἐβδομάδας πρὸ τῆς ἐνάρξεως καὶ μετὰ τὴν παῦσιν τῶν συνόδων· εἰς τὸ διάστημα ὅμως τοῦτο κινεῖται ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγῇ.

152. Ἐὰν συλληφθῆ ἐπ' αὐτοφώρῳ παρανομῶν, ἢ ἀν ὑπόπτη εἰς ὁποιοδήποτε ἔγκλημα κρίνεται κατὰ τὸ ἄρθ. 111.

153. Ὁ Ἀντιπρόσωπος, ἐν ὅσῳ καιρῷ ἔχει τὴν Νομοθετικὴν ταύτην ἀρχὴν δὲν ἐμπορεῖ νὰ δεχθῆ κανέν ἄλλο ὑπουργεῖον παρὰ τὸ τοῦ Ἰπουργοῦ Γραμματέως, οὐδὲ νὰ λάβῃ μέρος ἄμεσον εἰς ἐμπόριον, εἰς ἐνοικίαισιν προσόδων ἢ δημοσίων κτημάτων, εἰδὲ μὴ εἶναι ἐκπτώτος τῆς Ἀντιπροσωπίας.

154. Ἐκαστος τῶν Ἀντιπροσώπων, ἐν ὅσῳ εἶναι παρὼν ὅπου ἡ Βουλὴ συνεδριάζει, καὶ παρευρίσκειται εἰς τὰς συνεδριάσεις, λαμβάνει ἀπὸ τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον τὸν μηνιαῖον μισθὸν τοῦ ὀλόκληρον καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν, καὶ τὸν ἡμισυ κατὰ τὰς διακοπὰς. Ὅστις δὲ, ἀνευ τινὸς φυσικοῦ ἐμποδίου εὐλόγου, δὲν παρευρεθῆ δέκα ἡμέρας τὸ πολὺ μετὰ τὴν ἐνάρξιν τῆς Βουλῆς, πληρώνει ζημίαν χρηματικὴν ἴσην μὲ δύο μηνιαῖα τοῦ μισθοῦ του εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Γραμματείας τῆς δημοσίου Ἐκπαιδείσεως· ἀν δὲ δὲν ἔλθῃ ὀλοτελῶς εἰς μίαν

σύνοδον, ἢ ἔλθῃ καὶ ἀναχωρήσῃ, ἀφίνων τὴν θέσιν τοῦ ἀνευ ἀδείας τῆς Βουλῆς, τότε λογίζεται ὅτι παραιτεῖται τὴν Ἀντιπροσωπίαν ἐκουσίως, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐκλέγεται ἄλλος.

155. Αἱ συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς εἶναι δημόσιαι, καὶ χρεῖας καλούσας γίνονται μυστικαί, ὅποταν πέντε ἀπὸ τὰ μέλη ζητήσωσι τοῦτο, ἢ εἰς τῶν Ἰπουργῶν Γραμματέων.

156. Εἰς τὰς δημοσίας συνεδριάσεις ἔχουσι τὴν ἀδειαν νὰ ἐμβαίνωσι καὶ οἱ ἐφημεριδογράφοι, καὶ αἱ κατ' αὐτὰς γινόμεναι συζητήσεις δημοσιεύονται διὰ τῶν ἐφημερίδων.

157. Τὴν Βουλὴν ἐμπορεῖ νὰ κάμῃ ἀργὴν πρὸς καιρὸν, ἢ καὶ ὀλοτελῶς νὰ διαλύσῃ ὁ Ἡγεμῶν, κατὰ τὰς ἐφισμένους περιστάσεις εἰς τὸ 243 ἄρθρον. Εἶναι ὅμως ὑπόχρεως νὰ διορίξῃ ἀμέσως καὶ νέας ἐκλογὰς Ἀντιπροσώπων, ὥστε ἡ Βουλὴ ἐντὸς τριῶν μηνῶν, νὰ εὐρίσκηται πάλιν συγκαλεσμένη καὶ συνεδριάζουσα: τὴν νεοεκλεχθεῖσαν δὲ Βουλὴν δὲν δύναται νὰ διαλύτῃ. Εἰς τιαούτην περίστασιν οἱ πολῖται εἶναι ἐλεύθεροι νὰ ἐκλέγωσιν, ἢ μὴ, τοὺς αὐτοὺς Ἀντιπροσώπους, οἷτινες ἦσαν μέλη τῆς διαλυθείσης Βουλῆς.

158. Ὅποταν συμβαίῃ νὰ ἀναεόνεται ὀλιγῶς ἡ Βουλὴ, ἐξετάζονται πρὸ τῆς ἐναρξέως τῆς συνόδου τὰ ἀντιπροσωπικὰ ἔγγραφα τῶν Βουλευτῶν ὑπὸ πενταμελοῦς Γερουσιαστικῆς Ἐπιτροπῆς, διοριζομένης ὑπ' αὐτῆς τῆς Γερουσίας κατὰ πρόσκλησιν τῆς Κυβερνήσεως.

Αὕτη δὲ ἡ Ἐπιτροπὴ, ἀφοῦ ἐξετάσῃ ὅλα τὰ ἐφοδιαστικὰ ἔγγραφα καὶ γενῇ ἡ ἐναρξίς τῆς συνόδου, ἐκθέτει, δι' ἐνὸς Βίσηγητοῦ, εἰς μίαν προκαταρκτικὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς τὴν περὶ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐγγράφων ἀναφορὰν τῆς. Περὶ δὲ τῶν ἐκλογῶν, ὅσας εὖρη ἀμφιβόλους, ἢ ὅτι δὲν ἔγειναν ἀκριβῶς καθ' ὅλας τὰς νομικὰς διατυπώσεις, ἡ Βουλὴ ἀποφασίζει διὰ τῆς πλειοψηφίας.

159. Κατὰ τὴν πρώτην σύστασιν τῆς Βουλῆς θέλει κάμει, ὡς ἀνωτέρω, ἡ Γερουσία τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐφοδιαστικῶν.

160. Τὰ ἐφοδιαστικὰ ἔγγραφα τοῦ κατ' ἔτος ἐκλεγμένου πεμπτημορίου τῶν Ἀντιπροσώπων ἐξετάζει αὐτὴ ἡ Βουλὴ δι' ἑπταμελοῦς Ἐπιτροπῆς.

161. Ἡ Βουλὴ, ἀφοῦ συστηθῇ ὁριστικῶς, ἤγουν ἐκλέξῃ τὸν Πρόεδρον αὐτῆς καὶ Ἀντιπρόεδρον, διαιρεῖται εἰς Ἐπι-

τροπὰς διαρκεῖς, ἐκάστης τῶν ὁποίων διορίζει τὰς ἐργασίας. Χρεῖας δὲ τυχούσης, ἐμπορεῖ νὰ διορίζη καὶ ἄλλας προσωρινὰς ἐπὶ τινι ἔργῳ.

162. Ἐκάστη Ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς ἔχει Εἰσηγητὴν ἐκλεγόμενον ἀφ' ἐαυτῆς. Ἐρευνᾷ, συζητεῖ ἢ ἐπεξεργάζεται τὸ προκείμενον, καὶ καθυποβάλλει διὰ τοῦ ἰδίου τῆς Εἰσηγητοῦ τὰς ἐρεῦνας, τὰς γνώμας καὶ τοὺς λόγους τῆς εἰς τὴν κρίσιν καὶ ἀπόφασιν τοῦ συνεδρίου τῆς Βουλῆς.

163. Ὅλα τὰ προβουλευόμενα ἐμποροῦν νὰ προβληθῶσι κατὰ πρῶτον ἀδιαφόρως εἰς τῆς Βουλῆς τὴν σκέψιν ἢ τῆς Γερουσίας. Τὰ περὶ προσόδων ὅμως, ἢ διαθέσεως ἐθνικῶν κτημάτων, ἢ περὶ δημοσίων χρεῶν, καὶ παντὸς ἄλλου ἐν γένει, τὸ ὅποιον ἀποβλέπει εἰς βᾶρος τῆς ιδιοκτησίας καὶ τῆς χρηματικῆς καταστάσεως τοῦ λαοῦ, κατὰ πρῶτον προβάλλονται καὶ καθυποβάλλονται εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν Ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ. Καὶ ὅσας προσθέσεις, ἢ ἀφαιρέσεις, ἢ τροποποιήσεις κάμει ἡ Γερουσία εἰς τὰ τοιαῦτα, δὲν ἐμποροῦν νὰ ἔχωσι κῦρος, ἀν δὲν τὰς ἐγκρίνη καὶ ἡ Βουλὴ.

164. ἔχει τὸ δικαίωμα ἡ Βουλὴ νὰ ἐξετάζη καὶ νὰ προσδιορίζη κατ' ἔτος τὴν ποσότητα τῶν ἐνιαυσίων δοσιμάτων καὶ τῶν προσόδων καὶ ἐξόδων, νὰ ἀγρυπνῇ εἰς τὴν καλὴν χρῆσιν τῶν δημοσίων χρημάτων καὶ κτημάτων, νὰ ἐγκαλῆ τοὺς σφετεριζομένους ἢ φθειρόντας αὐτὰ δημοσίους ὑπουργοὺς καὶ ὑπαλλήλους, ἢ καὶ ιδιώτας· νὰ ζητῇ, ὅταν κρίνη ἀναγκαῖον, ὁποιασδήποτε ἀποδείξεις καὶ λογαριασμοὺς παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ Γραμματέως καὶ παντὸς ἄλλου Ὑπουργοῦ.

165. Ἡ Βουλὴ ἐγκαλεῖ τοὺς Ὑπουργοὺς Γραμματεῖς εἰς τὴν Γερουσίαν διὰ τὰ ἐγκλήματα τὰ προσδιοριζόμενα εἰς τὸ 258 ἄρθ. καὶ τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους τῆς Κυβερνήσεως ἐγκαλεῖ καὶ κατηγορεῖ ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Δικαστηρίου, διορίζουσα ἓνα κατηγοροῦντα τὸ παραβαίνοντα τὰ κυβερνητικὰ του καθήκοντα κατὰ τὸ 262 ἄρθρον.

§. 3. Περὶ Γερουσίας.

166. Τὸ Νομοθετικὸν συνέδριον τῆς Γερουσίας συγκροτεῖται ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος ἐκλεγομένων εἰς τὴν Γερουσιαστικὴν Ἀρχὴν ἀναμέσον τῶν διασήμεων Πολιτῶν.

167. Γερουσιασται γίνονται, ὅσοι ὑπὲρ τὰ 35 ἔτη ἡλικιωμένοι, καὶ ἔχοντες ὑπὲρ τὸ τμήμα τοῦ Ἀντιπροσώπου, εἶναι·

Αὐτόχθονες καταστημένοι καὶ διατρίβοντες εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν, ἢ πολιτογραφημένοι καὶ κατοικοῦντες δεκαπέντε ἔτη μετὰ τὴν πολιτογράφησίν των εἰς μίαν Ἐπαρχίαν τῆς Ἐπικρατείας.

Μὴ κατηγορηθέντες ποτὲ διὰ κανὸν ἔγκλημα, ἀλλὰ χρηματίσαντες ἀμεμπτοι εἰς τὴν διαγωγὴν των.

Διάσμοι διὰ τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα ἐκδουλεύσεις των, ἢ διὰ τὴν παιδείαν των — ἢ διαπρέψαντες εἰς τὰ ἀνώτατα ὑπουργήματα διὰ τῆς ἰκανότητος καὶ ὑπολήψεώς των 5 ἔτη τοῦλάχιστον — ἢ μετελθόντες κατὰ δύο πενταετίας τὴν ἀντιπροσωπίαν ἀξίως καὶ κοινωφελῶς, ἢ τὰς ἀνωτάτας δικαστικὰς Ἀρχὰς δέκα ἔτη ἐντίμως.

168. Ἡ Γερουσία σύγκειται ἀπὸ 27 μέλη τοῦλάχιστον, καὶ ἀπὸ 33 τὸ πλείστον.

169. Διὰ νὰ δύναται νὰ συνεδριάξῃ ἡ Γερουσία πρέπει νὰ ᾔναι πλήρεις οἱ τόποι τοῦ ἐλάχιστου ἀριθμοῦ, τῶν 27 δηλαδή· οἱ λοιποὶ τόποι ἐμποροῦν νὰ μένωσι κενοὶ, καὶ πληροῦται ἐν μέρος αὐτῶν μόνον, ὅταν εὐαρεστῆται ὁ Ἡγεμῶν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῶν τακτῶν συνόδων.

170. Ὅταν τύχῃ διάλυσις τῆς Βουλῆς, ἢ ἔκτακτος σύνοδος, ὁ ἀριθμὸς τῆς Γερουσίας μένει τότε ἀμετακίνητος, μὴ ὅσα μέλη εἶχε δηλαδή πρὸ τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς ἢ πρὸ τῆς συγκλήτου συνόδου, χωρὶς ν' αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν διὰ νέων ἐκλογῶν.

171. Ἡ συνεδρίασις τῆς Γερουσίας λογίζεται πλήρης, ὅταν ᾔναι παράντα τὰ δύο τρίτα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὄντων διωρισμένων μελῶν· αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτῆς γίνονται διὰ πλειοψηφίας.

172. Ἡ Γερουσία ἔχει Πρόεδρον ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, ἐκλεγόμενον ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος, καὶ Γραμματεῖς ψηφισομένους ὑπὸ τοῦ σώματος αὐτοῦ καὶ ὀρκιζομένους ἐνώπιον αὐτοῦ.

173. Αἱ πράξεις τῆς Γερουσίας ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου, προσυπογράφονται ὑπὸ τοῦ Ἀ' Γραμματέως σφραγίζομεναι μὲ τὴν ἰδίαν σφραγίδα τῆς Γερουσίας.

174. Ἡ Γερουσιαστικὴ Ἀρχὴ δὲν ἐμπορεῖ ποτὲ νὰ θεωρηθῇ

διαδοχική, και κατά κληρονομίαν διδομένη από πατέρα εις υιόν δικαιοματικώς· ἀλλ' οἱ Γερουσιασταὶ ἐκλέγονται διὰ βίου. Ἔχουν ὅμως τὸ ἐλεύθερον νὰ δίδωσι τὴν παραίτησίν των δι' ὅποιουςδήποτε λόγους και ἂν ἔχωσιν ἀλλ' ἢ παραίτησις αὕτη δὲν γίνεται δεκτὴ, εἰμὴ μετὰ τὸ τέλος τῶν συνόδων.

175. Ὁ Ἡγεμὼν πληροῖ εὐθὺς τοὺς μένοντας κενοὺς τόπους διὰ παραίτησιν ἢ ἀποβίωσιν.

176. Ὁ διάδοχος τοῦ Ἡγεμόνος ἔχει ἔδραν εἰς τὴν Γερουσίαν, ἅμα φθάσῃ εἰς τὸ 18 ἔτος τῆς ἡλικίας του. Κάθεται ἐκ δεξιῶν τοῦ Προέδρου, ἀλλὰ δὲν ἔχει ψῆφον.

177. Οἱ Γερουσιασταὶ, ἅμα ἐκλεγόμενοι, ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ Ἡγεμόνος τὸν Γερουσιαστικὸν ὄρκον.

178. Οἱ Γερουσιασταὶ λαμβάνουσι τὸν μηνιαῖόν των μισθὸν ἀδιακόπως και τακτικῶς κατὰ μῆνα, πληροῦμενον ἀπὸ τὸ ἔθνικὸν Ταμεσίον· ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ μετέλθωσιν ἐμπόριον ἢ τέχνην, οὐδὲ νὰ λάβωσι μέρος κανὲν εἰς ἐνοικίαισιν προσόδων ἢ ἔθνικῶν κτημάτων· ἅμα δὲ φωραθῶσι μετέχοντες τῶν ἀνωτέρω, εἶναι ἐκπτωτοὶ τῆς Γερουσιαστικῆς Αρχῆς.

179. Ἡ Γερουσία, οὔσα τὸ ἐν τῶν δύο συνεδρίων τοῦ Νομοθετικοῦ σώματος, μετέχει τῆς νομοθεσίας, και ἔχει τὰ καθήκοντα και δικαιώματα, ὅσα προσδιωρίσθησαν κοινῶς εἰς τὰ περὶ τοῦ Νομοθετικοῦ σώματος.

180. Ὀλικῶς θεωρουμένη εἶναι ἀπαραβίαστος.

181. Κανὲν μέλος αὐτῆς δὲν ἐμπορεῖ νὰ κατηγορηθῇ ἢ νὰ ἐπιπληχθῇ ἐκτὸς τοῦ συνεδρίου, διὰ τοὺς ὁποίους λέγει λόγους, ἢ διὰ τὸν τρόπον μετὰ τὸν ὅποιον φέρεται ἐντὸς τοῦ Βουλευτηρίου.

182. Οἱ Γερουσιασταὶ δὲν ἐνάγονται διὰ πολιτικὰς ὑποθέσεις, ἐν ὅσῳ διαρκεῖ ἡ σύνοδος, χωρὶς τῆς εἰδήσεως αὐτῆς τῆς Γερουσίας.

183. Διὰ παρανομίας και ἐγκλήματα κρίνονται ὑπὸ τοῦ ἰδίου αὐτῶν σώματος κατὰ τὸ 111 ἄρθρον.

184. Ἡ Γερουσία δικάζει τοὺς Ἰπουργοὺς Γραμματεῖς και τοὺς Πρέσβεις ἢ διπλωματικοὺς Ἰπουργοὺς τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἐγκαλουμένους παρὰ τῆς Βουλῆς και τοὺς ἐναγομένους δι' ἐπιβουλήν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἡγεμόνος και πᾶν διαδόχων αὐτοῦ, τοὺς εἰς τὰ ἀνώτατα ἀξιώματα

τὰ στρατιωτικά ἐγκαλουμένους δι' ἐσχάτην προδοσίαν, καὶ τὰ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ συνεδρίου μέλη.

185. Ὅταν ἡ Γερουσία μετασχηματιζομένη εἰς Δικαστήριον, δικάζη τοὺς ἀνωτέρω, κάμνει τὰς συνεδριάσεις αὐτῆς δημοσίως, ἂν δὲν προσβάλλεται ἡ αἰδῶς ἢ ἡ ἀσφαλεῖα καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους ἐκ ταύτης τῆς δημοσιότητος.

186. Οἱ Γερουσιασταὶ λαμβάνονται ἐκ τῶν τριῶν μεγάλων Τμημάτων τῆς Ἐπικρατείας (ἀρθ. 2)· ἡ δὲ Γερουσία ὑπερασπίζει ἐν γένει·

α) Τὰ κοινὰ δικαιώματα καὶ τὰ γενικὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους.

β) Τὰ δικαιώματα τοῦ Ἡγεμόνος καὶ τῶν κληρονόμων αὐτοῦ.

γ) Ἀγρυπνεῖ ἰδίως εἰς τὴν ἀκριβεστάτην φύλαξιν τῶν Συνταγματικῶν νόμων, καὶ εἰς τὸ νὰ μὴ θέτωνται ἄλλοι νόμοι ἐναντίοι καὶ ἀνααιρετικοὶ ἐκείνων.

δ) Δέχεται τὸν ὄρκον τοῦ Ἡγεμόνος ἢ τοῦ διαδεχομένου τὴν Ἡγεμονίαν, ἀναγορεύει αὐτὸν καὶ προκηρύσσει τὴν ἀναγόρευσιν εἰς τὸ ἔθνος.

ε) Παρομοίως ὀρκίζει καὶ τὸν κυβερνῶντα προσωρινῶς καὶ ὑπευθύνως.

ς) Διορίζει ἐπιτρόπους τοῦ ἀνηλίκου διαδόχου τῆς Ἡγεμονίας ἂν ὁ πατὴρ δὲν ἔχη διωρισμένους πρὸ τῆς ἀποθιώσεώς του.

ζ) Φροντίζει ἰδίως περὶ τῆς ἀνατροφῆς καὶ συντηρήσεως τοῦ ἀνηλίκου ὀρφανοῦ διαδόχου.

η) Ἐπαγρυπνεῖ καὶ ὑπερασπίζει τὰ δίκαια αὐτοῦ καὶ τὰ τῆς οἰκογενείας του.

187. Ἡ Γερουσία κατὰ τὰς διακοπὰς τῶν συνόδων δὲν ἐμπορεῖ νὰ συνέλθῃ ἢ νὰ κάμῃ οὐδεμίαν πράξιν νομοθετικὴν, ἔχουσαν κύρος, εἰμὴ, ὅτι κατὰ τὴν ὠρισμένην περίπτωσιν τὴν εἰς τὸ 117 ἀρθρον· μολοντοῦτο ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ τὴν ἐπασχολήσῃ, κατ' ἐπιτροπὰς εἰς ἔργα προετοιμαστικά τῆς νομοθεσίας.

188. Οἱ Γερουσιασταὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν συνόδων, δὲν ἐμποροῦν νὰ λείψωσιν ἀπὸ τὰ χρέη των χωρὶς πραγματικοῦ τινος φυσικοῦ ἐμποδίου, περὶ τοῦ ὁποίου χρεωστοῦν νὰ εἰδοποιῶσι τὸ συνέδριον· τοῦτο δὲ ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ παιδεύῃ τὴν ἄνευ λόγου ἀπουσίαν.

189. Είναι υπόχρεοι νὰ ἔχωσι τὴν σταθερὰν διαμονὴν τῶν καὶ νὰ διαμένωσι πάντοτε εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως, παρεκτός ὅταν στέλλωνται διὰ δημόσιον ὑπηρεσίαν.

190. Δι' ἰδίας τῶν ὑποθέσεις δὲν ἐμποροῦν ν' ἀπέλθωσιν ἀπὸ τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν διακοπῶν, εἰμὴ λαμβάνοντες τὴν ἄδειαν μὲ ῥητὴν προθεσμίαν παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος· ἂν δὲ χωρὶς αὐτῆς ἀπέλθωσι, λογιζονται ὅτι παραιτοῦνται τὴν Γερουσιαστικὴν ἀρχήν.

191. Ὅστις τῶν Γερουσιαστῶν διὰ γήρας, ἢ ἄλλο τι, ὑποπέσῃ εἰς σωματικὴν ἀσθένειαν ἢ ἠθικὴν ἀνικανότητα, παύει τῶν χρεῶν του καὶ λαμβάνει τὸ τρίτημόριον τοῦ μισθοῦ του πρὸς ἐξοικονόμησιν, διατρίβων ὅπου θελήσῃ.

§. 4. *Περὶ προτάσεως, συζητήσεως, κυρώσεως τῶν προβουλευμάτων, καὶ ἐπικυρώσεως τῶν νόμων.*

192. Οἱ νόμοι καὶ τὰ ψηφίσματα θέτονται ὑπὸ τῆς Νομοθετικῆς Ἐξουσίας, ἤγουν ὑπὸ τῆς Βουλῆς συμφώνως καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ τοῦ Ἡγεμόνος προβάλλοντος καὶ ἐπικυροῦντος αὐτά.

193. Τὰ διατάγματα γινόμενα κατὰ συνέπειαν νόμων, καὶ αἱ πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων διατάξεις ἐκδίδονται ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος μόνου.

194. Ὁ Ἡγεμὼν μόνον προβάλλει διὰ τῶν Ὑπουργῶν Γραμματέων τὰ προβουλεύματα εἰς τὰ δύο Νομοθετικὰ συνέδρια.

195. Πᾶν προβούλευμα παρουσιαζόμενον εἰς ἓν τῶν συνεδρίων ἀναγινώσκεται εἰς δύο συνεδριάσεις κατὰ συνέχειαν, καὶ ἂν ἐγκριθῇ εἰς συζήτησιν, ἐπιτρέπεται εἰς ἐπιτροπὴν τινα, ἣτις τὸ συζητεῖ ἰδίως καὶ τὸ ἐπεξεργάζεται, καὶ ἀναφέρει διὰ τοῦ Εἰσηγητοῦ αὐτῆς εἰς πλήρη συνεδρίασιν τὰς σκέψεις καὶ τὰς ὅσας ἔκαμε τροποποιήσεις.

196. Τυπόνεται ἡ ἐκθεσις τοῦ Εἰσηγητοῦ καὶ τὸ προβληθὲν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως προβούλευμα ἀπαραλλάκτως, φέρον εἰς τὸ περιθώριον τὰς γενομένας τροποποιήσεις ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, διὰ νὰ δοθῇ ἓν ἀντίτυπον εἰς καθὲν τῶν μελῶν.

197. Εἰς ἡμέραν ῥητὴν ἀρχίζεται ἡ συζήτησις καὶ αὕτη γίνεται πρῶτον εἰς τὸ ὅλον τοῦ νόμου, ἔπειτα συζητεῖται καὶ ψηφοφορεῖται κατὰ παράγραφον καὶ κατ' ἄρθρον.

198. Καθὲν τῶν μελῶν τοῦ συνεδρίου ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ προτείνῃ προσθήκας καὶ ἀφαιρέσεις ἢ τροποποιήσεις εἰς πᾶν ἄρθρον, αἱ ὁποῖα ἀποφασίζονται διὰ τῆς πλειοψηφίας.

199. Μετὰ τὴν ψηφοφορίαν ὅλων τῶν ἄρθρων, κάμνει ὁ Εἰσηγητὴς τὴν ἀνακεφαλαίωσιν τῶν συζητήσεων, καὶ ἔπειτα γίνεται καὶ δευτέρα ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ὁλοκληρίας τοῦ προβουλεύματος.

200. Οἱ Ἰπουργοὶ Γραμματεῖς, καὶ μάλιστα ὁ παρουσιάσας τὸ προβούλευμα, παρευρίσκονται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν συζητήσεων, καὶ λαμβάνουσι τὴν ἀδειαν νὰ λαλήσωσιν ὡσάκις τὴν ζητοῦσιν.

201. Ἄν τὸ συνέδριον, κατὰ τὴν ἀνωτέρω συζήτησιν, παραδεχθῆ τὸ προβούλευμα, πέμπει αὐτὸ ἐπισήμως εἰς τὸν Ἡγεμόνα διὰ πενταμελοῦς Ἐπιτροπῆς. Ἄν δὲν τὸ παραδεχθῆ, πέμπει ἐπίσημον διακοίνωσιν δι' ὁμοίας Ἐπιτροπῆς, καὶ παρακαλεῖ τὸν Ἡγεμόνα ν' ἀναβάλῃ τὸ προβούλευμα εἰς ὠριμωτέραν σκέψιν.

202. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ὁ Ἡγεμὼν πέμπει αὐτὸ τὸ προβούλευμα εἰς τὸ ἕτερον συνέδριον διὰ νὰ συζητηθῆ καὶ εἰς αὐτὸ κατὰ τὸν ὅμοιον τρόπον. Εἰς δὲ τὴν δευτέραν, ἂν τὸ προβούλευμα ᾖ εἰς ἐκείνων τὰ ὁποῖα πρέπει κατὰ τὸ 163 ἄρθρον νὰ πέμπωνται ἐν πρώτοις εἰς τὴν Βουλὴν, ἀναβάλλεται εἰς ὠριμωτέραν σκέψιν ἂν δ' εἶναι ἄλλο παρὰ τ' ἄνω εἰρημένα, εἶναι κύριος ὁ Ἡγεμὼν νὰ τὸ διαγγείλῃ, ἢ μὴ, εἰς τὴν Γερουσίαν. Ὅταν δὲ αὕτη παραδεχθῆ τὴν πρότευσαν συζήτησιν ἐν τοιοῦτον διαγγεληθὲν προβούλευμα, τότε τὸ πέμπει καὶ εἰς τὴν Βουλὴν διὰ νὰ τὸ συζητήσῃ καὶ αὐτή.

203. Εἰς τὰς τροποποιήσεις τὰς γινομένας ὑπὸ τοῦ συζητήσαντος συνεδρίου ἐν πρώτοις τὸ προβούλευμα, ὅταν προσέσῃ νέας καὶ τὸ ἕτερον, τότε πέμπεται πάλιν τὸ προβούλευμα εἰς τὸ ἕτερον συνέδριον, διὰ νὰ τὸ συζητήσῃ καὶ αὐτό.

204. Ὅταν τὰ δύο συνέδρια δὲν ἐμποροῦν νὰ συμφωνήσωσι διὰ τὰς γενομένας ὑπὸ ἑκατέρων τροποποιήσεις εἰς

τὰ προβουλευμάτα, τότε διορίζουσι μικτήν ἐπιτροπήν, δίδοντος τοῦ καθενὸς συνεδρίου ἐννέα μέλη. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἐνασχολεῖται εἰς τὸ νὰ ἐξομαλύνῃ τὰς δυσκολίας, καὶ καθυποβάλλει τὰς πράξεις τῆς ἔπειτα εἰς ἕκαστον τῶν συνεδρίων· ἂν δὲ αὐτὰ δὲν παραδεχθῶσι καὶ τότε τὸ προβούλευμα, ἀναβάλλεται εἰς ὠριμωτέραν σκέψιν, καὶ προτείνεται εἰς τὴν ἐπομένην σύνοδον, ἂν ᾖ ἀναγκαῖον. Εἰς τοιαύτην περίστασιν, ἂν ἔχη καὶ ἡ Κυβέρνησις τινὰς δυσκολίας εἰς τὸ νὰ μὴ παραδεχθῇ τὰς τροποποιήσεις, προσθέτει καὶ αὐτὴ εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐπιτροπὴν τέσσαρας ἐκ τῶν συμβούλων τῆς.

205. Εἰς ἓν προβούλευμα δὲν ἔμποροῦν νὰ γένωσι προσθέσεις καὶ ἀφαιρέσεις τοιαῦται, ὥστε νὰ ἀλλοιώνωσιν ὅλως διόλου τὴν ὑπόθεσιν καὶ τὸ σκοπούμενον τοῦ προβουλεύματος, καὶ νὰ γεννηθῶσιν ἄλλο διάφορον προβούλευμα.

206. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ λαμβάνῃ ὀπίσω τὸ προβούλευμα, ἐνῶ ἀκόμη συζητεῖται κατ' ἄρθρον ὑπὸ τοῦ συνεδρίου, εἰς τὸ ὅποσον κατὰ πρῶτον τὸ καθυποβάλλει, καὶ νὰ τὸ ἀναβάλῃ εἰς ὠριμωτέραν σκέψιν.

207. Ὅταν παραδεχθῶσι καὶ τὰ δύο συνέδρια συμφῶνως τὰ προβαλλόμενα ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως προβουλεύματα, πέμπονται εἰς τὸν Ἡγεμόνα παρὰ τοῦ τελευταίου συζητήσαντος αὐτὰ συνεδρίου καὶ ὁ Ἡγεμὼν ἐντὸς 15 ἡμερῶν δημοσιεύει αὐτὰ μὲ τὴν ἐπικύρωσίν του, λαμβάνοντα τότε ἰσχὺν νόμου.

208. Τὰ δὲ κατὰ ζήτησιν τοῦ ἐνὸς ἢ καὶ τῶν δύο συνεδρίων προβαλλόμενα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν συζήτησιν αὐτῶν προβουλεύματα, καὶ παραδεχόμενα ὑπ' αὐτῶν, ὁ Ἡγεμὼν εἶναι κύριος νὰ τὰ ἐπικυρώσῃ καὶ νὰ τὰ δημοσιεύσῃ, ἢ μὴ· κατὰ τὴν δευτέραν περίπτωσιν ὅμως προβάλλει εἰς τὴν ἐρχομένην σύνοδον περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως προβούλευμα· τοῦτο δὲ ἂν γένη παραδεκτὸν πάλιν ὑπὸ τῶν συνεδρίων, τότε λαμβάνει τὴν ἐπικύρωσιν καὶ τὴν δημοσίευσιν παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος.

209. Ὅταν ἐν τῶν δύο συνεδρίων δὲν παραδεχθῇ τὸ προβούλευμα, ἀναβάλλεται εἰς ὠριμωτέραν σκέψιν, καὶ προβάλλεται εἰς τὴν ἐρχομένην σύνοδον· ἂν δὲ καὶ τότε δὲν γενῆ δεκτὸν, παρὰβλέπεται.

210. Περὶ τὰς ἀρχὰς ἐκάστης συνόδου προβάλλονται ἐν πρώτοις εἰς τὴν Βουλὴν τὰ περὶ τῶν ἐτησίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων προβουλεύματα.

211. Διὰ τὴν ἐπικυρώσιν καὶ τὴν δημοσιεύσιν ὁ Ἡγεμὼν ἐν προβούλευμα ὡς νόμον, πρέπει νὰ συζητηθῆται καὶ νὰ ἐπικυρόνται αὐτὸ τὸ προβούλευμα καὶ ὑπὸ τῶν δύο συνεδρίων κατὰ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν σύνοδον.

212. Κάνεν προβούλευμα δὲν ἐμπορεῖ νὰ συζητηθῆ ὑπὸ τοῦ ἐνὸς συνεδρίου καὶ ἔπειτα νὰ ἀναβληθῆ διὰ τὴν καθυποβληθῆ εἰς τοῦ ἐτέρου τὴν συζήτησιν κατὰ τὴν ἐρχομένην σύνοδον.

213. Περὶ τῶν προβουλεύματων, ὅσα δὲν ἐπικυρόνται ὁ Ἡγεμὼν, ἀποκρίνεται ὅτι ἀναβάλλει αὐτὰ εἰς ὠριμωτέραν σκέψιν.

214. Ἡ ἀναβολὴ αὕτη δὲν ἐμποδίζει ἀπὸ τοῦ νὰ προβληθῆ πάλιν ἀπὸ μέρους τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν αὐτὴν ἢ εἰς τὴν κατόπιν σύνοδον προβούλευμα ἕτερον περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως.

215. Ὁ Ἡγεμὼν κάμνει τὴν ἐπικύρωσιν ἰδιοχείρως, ὑπογράφων εἰς τὸν νόμον, τὸ « Ἐπικυροῦται καὶ ἔχει ἰσχὺν νόμου ».

216. Ἡ ἐπικύρωσις αὕτη ἔχει ἐπομένην τὴν δημοσιεύσιν καὶ τὴν ἀνυπέροβτον ἐκτέλεσιν καὶ ἐνέργειαν τοῦ νόμου.

ΚΕΦ. 5'

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΤΕΛΕΣΤΙΚΟΥ.

§. 1. Περὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Ἡγεμόνος.

217. Ἡ ἡγεμονία τῆς Ἑλλάδος εἶναι Συνταγματικὴ, καὶ διαδοχικὴ ἀπὸ πατέρα εἰς γνήσιον υἱὸν διαδιδομένη κατὰ πρωτοτοκίαν ἀρρένογονίας.

218. Ὅταν ὁ διάδοχος διαμείνῃ ἀκλήρος, ἡ διαδοχὴ εἰς τὴν Ἡγεμονίαν διαδίδεται κατὰ τάξιν τῆς γεννήσεως μετὰ τὸν τῶν γνησίων ἀδελφῶν του, καὶ τῶν ἐκ τούτων πρωτοτόκων ὅταν δ' ἐκλείψῃ ἡ ἀρρένογονία αὐτῆς τῆς γενεᾶς, τότε γίνεται ἡ υἰοθέτησις.

219. Αἱ θυγατέρες καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν γεννώμενοι ἀποκλείονται ἀπὸ τὴν διαδοχὴν.

220. Ὁ διάδοχος πρᾶσθῦει τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἀναλαμβάνει τὴν Ἡγεμονικὴν Ἐξουσίαν, ἅμα γένῃ ἐνήλιξ, ἤγουν ἅμα φθάσῃ τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας του.

221. Ὁ Ἡγεμὼν εἶναι ὁ ὑπέρτατος Ἄρχων τῆς Πολιτείας, καὶ πρῶτος Πολίτης καὶ Ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

222. Ἔχει τὴν Νομοτελεστικὴν Ἐξουσίαν ἀσυμμερίστως.

223. Συμμετέχει τῆς Νομοθετικῆς Ἐξουσίας, ὡς προβάλλων προβουλευμάτα καὶ ἐπικυρόνων καὶ δημοσιεύων τοὺς νόμους.

224. Ἐνεργεῖ τὴν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων Κυβερνητικὴν Ἐξουσίαν διὰ διαφόρων Ὑπουργῶν, καὶ τὴν ἔνοπλον δύναμιν τοῦ Κράτους διὰ διαφόρων Ἀξιωματικῶν.

225. Ἐκλέγει κατὰ τὴν βούλησίν του καὶ ἀλλάσσει τοὺς Ὑπουργοὺς Γραμματεῖς

226. Ἐκλέγει τοὺς Γερουσιαστὰς κατὰ τὸ 167 ἄρθρον.

227. Διορίζει εἰς ὅλα τὰ ὑπουργήματα καὶ ἀξιώματα κατὰ τὰ 69 καὶ 70 ἄρθρα καὶ προσδιορίζει τὰ καθήκοντα τῶν ὄντων εἰς ἕκαστον αὐτῶν.

228. Φροντίζει περὶ τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους.

229. Ὑπερασπίζει τὰ κοινὰ τοῦ ἔθνους δίκαια καὶ τὰ τοῦ καθενὸς Ἑλλήνος ἰδίως, καὶ φροντίζει περὶ τῆς εἰς ἕκαστον ἀποδόσεως τοῦ δικαίου του διὰ τῶν νομίμων Δικαστηρίων.

230. Διορίζει τοὺς Δικαστὰς, καὶ ἀγρυπνεῖ εἰς τὸ νὰ ἐκτελῶσιν οὗτοι ἀπαθῶς καὶ ἀδεκάστως τὰ χρέη των, καὶ νὰ ἐκτελῶνται αἱ ἀποφάσεις τῶν Δικαστηρίων.

231. Προστατεύει καὶ ἐνισχύει μετὰ τοῦ Νομοθετικοῦ τὴν κοινὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ ἔθνους· ἀνταμείβει τοὺς βελτιοῦντας καὶ ἐπιταχύνοντας αὐτὴν, ἢ τοὺς ἐφευρίσκοντάς τι συντελεστικὸν εἰς τὴν πρόοδον τῶν τεχνῶν καὶ τῆς βιομηχανίας κατὰ τὰ 99 καὶ 100 ἄρθρα.

232. Ὅρίζει τὰ περὶ νομισμάτων μετὰ τοῦ Νομοθετικοῦ κατὰ τὸ 95 ἄρθρον, τὰ ὅποια φέρουσι κατὰ προτομὴν τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ τὸ ὄνομα.

233. Ἐκδίδει διατάγματα κατὰ τοὺς νόμους καὶ διατάξεις πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων· ὅλα δὲ τὰ ἐκδιδόμενα

προσυπογράφει καὶ σφραγίζει ὁ Ὑπουργὸς Γραμματεὺς εἰς τοῦ ὁποίου τὸν κλάδον ἀνάγονται.

234. Ὁ Ἡγεμὼν εἶναι ἀνεύθυνος καὶ ἀπαραβίαστος. Οἱ ὑπ' αὐτὸν καὶ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἐνεργοῦντες Ὑπουργοὶ Γραμματεῖς εἶναι ὑπεύθυνοι.

235. Κινεῖ τὰς κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν δυνάμεις· δὲν διοικεῖ ὅμως αὐτὰς ποτὲ αὐτοπροσώπως, ἀλλὰ δι' ἀξιωματικῶν ὑπευθύνων.

236. Δὲν ἐκστρατεύει ποτὲ εἰς πόλεμον, οὐδ' ἐξέρχεται ἐξω τῆς Ἐπικρατείας, οὐδ' αὐτὸς οὐδ' ὁ διάδοχός του, ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ Νομοθετικοῦ.

237. Κηρύττει πόλεμον, κλείει εἰρήνην, κάμνει συνθήκας συμμαχίας καὶ ἐμπορίου κλπ. κατὰ τὸ 101 ἄρθρον.

238. Ἀνταποκρίνεται μὲ τὰς ξένας Δυνάμεις, πέμπει πρέσβεις καὶ διπλωματικούς Ὑπουργοὺς, Προξένους, Πράκτορας κλπ. εἰς τὰς ξένας Ἐπικρατείας καὶ δέχεται παρ' αὐτῶν παρομοίως.

239. Διορίζει κατὰ πενταετίαν συμφώνως μετὰ τοῦ ἐνὸς συνεδρίου τοῦ Νομοθετικοῦ τοὺς μηνιαίους μισθοὺς τῶν μελῶν τοῦ ἐτέρου.

240. Συγκαλεῖ κατὰ τοὺς ὀρισμένους καιροὺς τὰς πρὸς ἐκλογὴν τῶν Ἀντιπροσώπων συναξεῖς τῶν πολιτῶν.

241. Συγκαλεῖ τὸ Νομοθετικὸν σῶμα εἰς τακτὰς συνόδους καὶ εἰς ἐκτάκτους, ὅταν ἡ χρεῖα τὸ καλῆ· καταπαύει τὰς συνόδους μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ὀρισμένου καιροῦ, καὶ παρατείνει αὐτὰς κατὰ τὰς χρεῖας τῆς Ἐπικρατείας, πλειότερον τῶν τριῶν μηνῶν.

242. Κάμνει τὴν ἔναρξιν τῶν συνόδων αὐτοπροσώπως, ἐκθέτων εἰς αὐτὰς τὰ περὶ τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων τοῦ Κράτους.

243. Ἀναβάλλει τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς, ἢ καὶ διαλύει αὐτὴν ὀλοτελῶς εἰς τινα ἐποχὴν καὶ μετὰ τὴν ἔναρξιν αὐτῶν τῶν συνόδων, ὅταν εὕρῃ αὐτὴν παραβαίνουσιν τοὺς Συνταγματικούς νόμους, ἢ ζητοῦσαν νὰ προσβάλῃ τὰ δίκαια τοῦ ἔθνους ἢ τοῦ Ἡγεμόνος· διορίζει ὅμως ἀμέσως νὰ γένωσι νέαι ἐκλογαὶ Ἀντιπροσώπων κατὰ τὸ 157 165 ἄρθρον.

244. Ὁ Ἡγεμὼν ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ συγκατανεύῃ εἰς συγχωρήσεις καὶ ἀμνηστίας κοινὰς, ὅταν αἱ περιστάσεις ἀπαιτῶσι τοῦτο πρὸς σωτηρίαν τοῦ ἔθνους.

245. Διὰ φιλανθρωπίαν καὶ ἐπιείκειαν, καὶ διὰ λόγους ἰσχυροῦς, ἐμπορεῖ νὰ μεταβάλλῃ τὴν κεφαλικὴν ποινὴν καὶ τὴν διὰ βίου ἢ τὴν πολυχρόνιον δέσμευσιν, κατὰ σύστασιν τοῦ Δικαστηρίου.

246. Δὲν ἐμπορεῖ νὰ τάξῃ κανένα φόρον, δασμὸν, ἢ δόσιμον, ἢ εἰσπραξιν ὁποιανδήποτε, ἢ δάνειον νὰ κάμῃ χωρὶς νόμου, ἢ ψηφίσματος συζητηθέντος καὶ παραδεχθέντος ὑπὸ τοῦ Νομοθετικοῦ σώματος.

247. Δὲν εἰσέρχεται εἰς κανὲν τῶν δύο συνεδρίων, εἰμὴ κατὰ τὴν ἑναρξιν καὶ παύσιν τῶν συνόδων.

248. Δὲν ἐμπορεῖ νὰ δώσῃ εἰς κανένα ἄνθρωπον, ἢ εἰς κανέν σύστημα ἀνθρώπων οἰωνδήποτε, προνόμια κανενὸς εἶδους προσωπικὰ ἢ κληρονομικά.

249. Κομῆται καὶ Βαρωνεῖαι, ἢ πρωτοτοκίας δικαιώματα, ἢ ἄλλαι παρόμοιαι ἀπολαύσεις ἐξαιρετικαὶ ἀποκτημάτων, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δὲν ἐμποροῦν νὰ συστηθῶσιν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος.

250. Ὁ Ἡγεμὼν, ἢ ὁ διαδεχόμενος τὴν Ἡγεμονίαν, πρὶν ἀναλάβῃ τὰ τῆς ἡγεμονικῆς ἔξουσίας, ὀρκίζεται ἐνώπιον τῆς Γερουσίας, ὅτι θέλει σεβάσθαι καὶ προστατεύει τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν τῆς Ἐπικρατείας, καὶ θέλει υπερασπίζει καὶ διασώσει ἀπαραμείωτον τὸ πολιτικὸν Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος, ὁμοῦ δὲ καὶ τὰ δίκαια τοῦ λαοῦ.

§. 2. Περὶ Ὑπουργῶν Γραμματέων.

251. Ὁ Ἡγεμὼν ἔχει κατ' ἰδίαν του ἐκλογὴν ἐν συμβούλιον ἐκτελεστικὸν τῶν νόμων, συγκροτούμενον ἀπὸ Ὑπουργῶν Γραμματέων.

252. Οἱ Ὑπουργοὶ Γραμματεῖς εἶναι ἑπτὰ τὸ πολὺ:
 α'. ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν· β'. ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν·
 γ'. ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν· δ'. ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν·
 ε'. ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν· ζ'. ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως· ζ'. ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

253. Οἱ Ὑπουργοὶ Γραμματεῖς, ὅλοι κοινῶς συμβουλευόμενοι μετὰ τοῦ Ἡγεμόνος, ἐκτελοῦσιν ἰδίως ἕκαστος τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸν ἰδίον του κλάδον ὑποθέσεις.

254. Ἐνεργοῦν τοὺς νόμους ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἡγεμόνος καὶ τὰ διατάγματα, καὶ τὰς διατάξεις αὐτοῦ.

255. Δημοσιεύουν και εκτελοῦν ὅσα ἐκδίδονται μὲ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Ἡγεμόνος, προσυπογραφόμενος ἕκαστος εἰς ὅσα ἀνάγονται εἰς τὸν ἴδιόν του κλάδον.

256. Εἶναι ὑπεύθυνοι δι' ὅσα πράττουν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων, και δίδουσι λόγον περὶ τῶν καταχρήσεων τῶν ἰδίων των ὑπαλλήλων, ὅσους ἢ αὐτοὶ ἀπ' εὐθείας διορίζουσιν ἢ προβάλλουσιν εἰς τοῦ Ἡγεμόνος τὴν ἐκλογὴν.

257. Κάνεις τῶν Ἱπουργῶν Γραμματέων δὲν ἐμπορεῖ νὰ λαμβάνη μέρος ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς ἐνοικίασιν προσόδων τῆς Ἐπικρατείας ἢ Ἐθνικῶν κτημάτων ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως ἐκ τοῦ ὑπουργήματός του.

§. 3. Περὶ ἐκτελέσεως τῆς εὐθύνης τῶν Ἱπουργῶν Γραμματέων, και τῶν λοιπῶν Ὑπαλλήλων.

258. Οἱ Ἱπουργοὶ Γραμματεῖς εἶναι ὑπεύθυνοι και ἐγκαλοῦνται ὑπὸ τῆς Βουλῆς διὰ τὴν μὴ ἐνέργειαν νόμου, διὰ προδοσίαν, κατάχρησιν ἢ κακοεξόδευσιν τῶν δημοσίων χρημάτων, και δι' ὑπογραφὴν των εἰς διατάξεις, ἢ διατάγματα ἀντιβαίνοντα εἰς τοὺς κειμένους νόμους.

259. Ὁ ἐγκαλούμενος δὲν ἐμπορεῖ νὰ προφασισθῇ, ὅτι ἔλαβε προφορικὴν ἢ ἐγγραφὸν διαταγὴν παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος, και ὅτι κατὰ συνέπειαν ἐκείνης ἔπραξε τὸ δι' ὃ ἐγκαλεῖται.

260. Ἡ Βουλὴ ἐξετάζει τὰς κατὰ τῶν Ἱπουργῶν Γραμματέων γινομένας κατηγορίας παρὰ τῶν ἰδίων της μελῶν και ὅταν διὰ τῶν πλειόνων ψήφων γενῇ δεκτὴ ἢ κατηγορία ἐνάγει αὐτοὺς εἰς τὴν Γερουσίαν.

261. Ἡ Γερουσία, ἅμα γενομένης τῆς ἀγωγῆς, διορίζει προεξεταστικὴν Ἐπιτροπὴν ἀπὸ τρεῖς Γερουσιαστὰς και προεδρευομένην ὑπὸ τοῦ γηροντοτέρου αὐτῶν. Αὕτη δὲ, ἀφοῦ ὀρκωθῇ, ἀρχίζει τὰς ἐργασίας της.

Ὅταν συγκροτηθῇ συνεδρίασις διὰ ν' ἀναγνωσθῇ ἢ ἀναφορὰ τῆς προεξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς, τότε ἡ Γερουσία κρίνει περὶ τῆς κατηγορίας και ἀποφασίζει κατὰ τὰ ἐκτεθέντα διδόμενα, ἂν ἢ κατηγορία εἶναι δεκτὴ ἢ μὴ. Ἐάν γενῇ δεκτὴ, διορίζει ῥητὴν ἡμέραν συνεδριάσεως, καθ' ἣν μετασχηματίζεται εἰς Δικαστήριον προεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς.

Ὁ Πρόεδρος ὀρκίζει τοὺς Γερουσιαστὰς τὸν ἐξῆς ὄρκον·
 « Ὀρκίεσθε ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων νὰ προσέξετε εἰς
 » τὴν κατηγορίαν, ἣ ὁποία θ' ἀναγνωσθῆ ἀπὸ τὸν Πρόεδρον
 » τῆς προεξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς· νὰ μὴ προδώσετε τὰ
 » δίκαια οὔτε τοῦ κατηγορουμένου, οὔτε τῆς κοινωνίας· νὰ
 » μὴν ἐπηρεασθῆτε μῆτε ἀπὸ προσωπικὸν μῖσος, μῆτε ἀπὸ
 » φόβον ἢ συμπάθειαν· νὰ ἀποφασίσητε βάζοντες βάσιν εἰς
 » τὴν κατηγορίαν καὶ ἀπολογίαν τοῦ κατηγορουμένου με
 » τὴν ἀφιλοπροσωπίαν ἐκείνην, ἣτις ἀνήκει εἰς τὸν δίκαιον
 » καὶ ἐλεύθερον ἄνθρωπον. »

Μετὰ τὸν ὄρκον ἀρχίζει ἡ ἐξέτασις τοῦ ἐγκλήματος γι-
 νομένη ἀπὸ μόνον τὸν Πρόεδρον· κατόπιν γίνονται αἱ κατη-
 γορίαι καὶ αἱ συνηγορίαι, εἰς τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων δὲν
 εἶναι συγχωρημένον εἰς κανένα τῶν Γερουσιαστῶν νὰ ὁμιλήσῃ
 τί ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ κατηγορουμένου, ἔξω μόνον ὅταν ἐρωτῶν-
 ται ὡς μάρτυρες.

Ἐν τῶν μελῶν τῆς προεξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς κατηγορεῖ,
 ἐπέχον τόπον ἐθνικοῦ ἢ δημοσίου συνηγόρου.

Τελειωθείσης τῆς δικογραφίας, ὁ Πρόεδρος, ἢ ἄλλος τις τῶν
 συνεδρῶν διοριζόμενος ὡς Ἀντιπρόεδρος, κάμνει τὴν ἀνακρεφα-
 λαίωσιν τῆς δίκης, καὶ προβάλλει τὴν ψηφοφορίαν ἐρωτῶν
 τοὺς συνεδριάζοντας, ἂν νομίζωσι τὸν ἐγκαλούμενον ἔνοχον
 τοῦ δεινός ἐγκλήματος δι' ἃ ἐκατηγορήθη.

Τὰ δύο τρίτα τῶν φερομένων ψήφων εἰς πλήρη συνεδρίασιν
 εἶναι ἱκανὰ εἰς ἐξέλεγχιν καὶ ἀπόφασιν τοῦ ἐγκλήματος· ὁ
 οὔτω δὲ φωραθεὶς ἔνοχος, κηρύττεται ἔκπτωτος τοῦ ὑπουργή-
 ματός του, καὶ καταδικάζεται εἰς τὴν ποινὴν τὴν τεταγμένην
 παρὰ τοῦ νόμου εἰς τὸ ἔγκλημα.

262. Οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι ἐγκαλοῦνται διὰ προδοσίαν,
 κατάχρησιν τῶν δημοσίων χρημάτων, παραβίασιν τῶν δι-
 καιῶν τῶν πολιτῶν, καὶ παράβασιν τῶν νόμων, ἢ τῶν ὅσων
 λαμβάνουν διαταγῶν ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρους των.

263. Οἱ Ὑπουργοὶ Γραμματεῖς ἐμποροῦν νὰ κινήσωσιν
 ἀγωγὴν εἰς τὴν Γερουσίαν ἐναντίον τῶν εἰς τὸν κλάδον των
 ὑπαγομένων ὑπαλλήλων καὶ δικαζομένων ὑπὸ τῆς Γερουσίας,
 ἣτις δικάζει αὐτοὺς κατὰ τὸ ἀνωτέρω 261 ἄρθρον. Οἱ δὲ λοι-
 ποὶ, ὅσοι δὲν εἶναι δικάσιμοι ὑπὸ τῆς Γερουσίας, ἐγκαλοῦνται
 διὰ τῶν δημοσίων συνηγόρων εἰς τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον.

ΚΕΦ. Ζ'.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΥ.

§. 1. Περὶ Δικαστῶν.

264. Ἡ Δικαστικὴ ἐξουσία εἶναι ἀνεξάρτητος ἀπὸ τὰς ἄλλας δύο.

265. Δικάζει κατὰ τοὺς γραπτοὺς νόμους τοῦ ἔθνους.

266. Ἐνεργεῖται δι' ἰδίων Δικαστῶν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἡγεμόνος.

267. Ἐξαιρουμένων τῶν διοριζομένων περιστάσεων εἰς τὸ παρὸν Σύνταγμα, καθ' ἃς δικάζει ἡ Γερουσία, δὲν ἐμπορεῖ τὸ Νομοθετικὸν σῶμα, οὔτε ὁ Ἡγεμὼν, εἰς κάμμίαν περίστασιν νὰ ἐνεργῶσι τὴν Δικαστικὴν ἐξουσίαν, οὔδὲ νὰ ἀναβάλλωσιν ὑπόθεσιν τινα δικάζομένην, ἢ νὰ ἀνακινήσωσι τὰς δικασθείσας ὑποθέσεις, οὔδὲ νὰ ἐξαιρέσωσι τινα ἄνθρωπον, ἢ ὑπόθεσιν ἀπὸ τὰς διωρισμένας ὑπὸ τοῦ νόμου διατυπώσεις καὶ τὴν δικαιοδοσίαν.

268. Οἱ Δικασταὶ ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος, διοριζόμενοι ἀπὸ τὰς κατωτέρας εἰς τὰς ἀνωτέρας δικαστικὰς Ἀρχὰς κατὰ προβιβασμόν.

Μετὰ δέκα ἔτη ἀπὸ τῆς σήμερον θέλουσιν διορισθῆ διὰ βίου Δικασταὶ, ὅσοι ἐξ αὐτῶν μετέλθωσι τιμῶς τὴν δικαστικὴν Ἀρχὴν, καὶ ἔχουσι τὰς ἀναγκαίας δικαστικὰς γνώσεις.

269. Οἱ Δικασταὶ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν κατάχρησιν τῆς ἐξουσίας των καὶ διὰ τὰ ὅσα κάμνουσι λάθῃ μετερχόμενοι τὰ τῶν ἰδίων των καθηκόντων.

270. Γίνονται ἀργοὶ ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος προσωρινῶς, ὅταν δικασθέντες ἀδικήσωσι τινα τῶν δικάζομένων, καὶ καθαιροῦνται κρινόμενοι ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Δικαστηρίου, ὅταν εὐρεθῶσιν ἔνοχοι, λαμβάνοντες καὶ τὴν ἐπιβαλλομένην ποινὴν ὑπὸ τῶν νόμων.

271. Εἰς διάστημα ἐνὸς ἔτους καὶ μιᾶς ἡμέρας δύναται ὁ ἀδικηθεὶς, ἢ πᾶς ἄλλος πολίτης, νὰ δώσῃ ἀναφορὰν εἰς τὸν Ἡγεμόνα, ἢ εἰς τὸ Νομοθετικὸν σῶμα, καὶ νὰ ἐγκαλέσῃ τὸν Δικαστὴν διὰ κατάχρησιν τῆς ἐξουσίας του, δεκασμόν, δόλον, μεροληψίαν, δωροδοκίαν ἢ ἀργυροληψίαν καὶ διαστροφήν μαρτύρων ἢ μαρτυριῶν.

272. Οἱ Βίρηνοδίκαι ἐγκαλοῦνται διὰ τ' ἀνω εἰρημένα

εις τὰ ἀμέσως μετὰ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν ἀνώτερα δικαστήρια, καὶ κρίνονται ὑπ' αὐτῶν.

273. Οἱ εἰς τὰ ἄλλα δικαστήρια παρὰ τὸ Ἀνώτατον διοριζόμενοι Δικασταὶ, μετὰ ἓν ἢ δύο ἔτη, μεταθέτονται ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλης πόλεως Δικαστήριον.

274. Θέλει λάβει πρόνοιαν ἡ Νομοθετικὴ ἐξουσία, διὰ νὰ συστηθῇ εἰς τὸ μετέπειτα ἓν εἶδος ὀρκωτῶν, ἢ κληρωτῶν, Κριτῶν διὰ τὰς ἐγκληματικὰς δίκας.

§. 2. Περὶ Δικαστηρίων.

275. Τριῶν εἰδῶν Δικαστήρια ὑπάρχουσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὰ Πολιτικά, τὰ Ἐγκληματικά καὶ τὰ Στρατιωτικά.

276. Τὰ Πολιτικά Δικαστήρια δικάζουσι τὰς ἐκ τῆς δοσοληψίας ἢ τοῦ ἐμπορίου καὶ ἐκ τῶν διαφορῶν σχέσεων τῶν πολιτῶν συμβαινούσας μεταξύ αὐτῶν διαφορὰς.

277. Τὰ Ἐγκληματικά δικάζουσι περὶ τῶν ἐγκλημάτων.

278. Τὰ Στρατιωτικά κρίνουσι τοὺς ἐναγομένους δι' ἐγκλήματα, ἀλλὰ ὑποκειμένους εἰς τὴν στρατιωτικὴν τάξιν, καὶ τοὺς συνενόχους καὶ συναιτίους μὲ τὸν στρατιωτικόν. Τὰ αὐτὰ στρατιωτικά Δικαστήρια κρίνουσι καὶ τὰ τῆς ληστείας καὶ πειρατείας ἐγκλήματα.

279. Καθὲν εἶδος τῶν δικαστηρίων τούτων θέλει ἔχει καὶ ἰδίαν διαδικασίαν.

280. Τὰ Πολιτικά καὶ Ἐγκληματικά δικαστήρια θέλουσι συστηθῆ εἰς τὸ ἐξῆς ὡς διορίζει τὸ Κ' ψήφισμα τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

281. Τρεῖς βαθμοὶ δικαιοδοσίας θέλουσι διορισθῆ ὁ τῶν Πρωτοκλήτων, ὁ τῶν Ἐκκλητῶν καὶ ὁ τοῦ Ἀνωτάτου.

282. Οἱ Εἰρηνοδίκαι θέλουσι φυλαχθῆ συστηνόμενοι κατὰ Κοινότητος καὶ ἐπιφορτιζόμενοι καὶ τὰ τοῦ ἐπανορθωτικοῦ δικαστοῦ χρέη.

283. Θέλει συστηθῆ προσεχῶς εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἓν Ἀνώτατον δικαστήριον, διαιρούμενον εἰς τρία τμήματα, ἐξ ὧν τὸ πρῶτον τμήμα δικάζει τελευταῖον τὰς περὶ δικαιοδοσίας συμπιπτούσας διαφωνίας, καὶ τὰς περὶ τῶν δικαίων τῶν πολιτῶν, ἢ τῶν τοῦ Ἐθνικοῦ ταμείου δικαιωμάτων ἀμφισβητήσεις, τὰς μεταξύ αὐτῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως γενομένας.

Τὸ δεύτερον, λεγόμενον Ακυρωτικόν, ἀναθεωρεῖ τὰς κρισολογίας, ἂν ἔγειναν κατὰ τὰς νομικὰς διατυπώσεις.

Τὸ τρίτον, ὀνομαζόμενον Λογιστελεγκτικόν Κριτήριον, ἐρευνᾷ καὶ ἐξετάζει τοὺς λογαριασμοὺς τῶν διαχειριζόντων τὰ δημόσια χρήματα ὑπαλλήλων.

Καὶ τὰ τρία δὲ ταῦτα τμήματα ἠνωμένα εἰς Ἀνώτατον δικαστικὸν Συνέδριον δικάζουσι τοὺς ἐγκαλουμένους δικαστὰς τῶν ἄλλων δικαστηρίων καὶ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν διαφόρων κλάδων τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν τῶν σημειωθέντων εἰς τὸ 184 ἄρθρον.

284. Τὰ μέλη τοῦ Ἀνωτάτου δικαστηρίου τούτου ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος διὰ βίου, ἀλλὰ μετὰ δέκα ἔτη· καὶ δικάζονται ὑπὸ τῆς Γερουσίας, ὅταν ἐγκαλεσθῶσιν ὅτι παραβαίνουν τὰ καθήκοντά των.

285. Ἄλλου εἴδους δικαστήρια ἐξαιρετικὰ ἢ ἑκτακτα, ἢ ἐπιτροπαὶ δικαστικαί, δὲν ἐμποροῦν ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ συστηθῶσιν εἰς τὸ ἐξῆς.

286. Δὲν ἐμποροῦν νὰ ἐμποδισθῶσι πότε οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τοῦ νὰ δικάζονται δι' ὅλας τὰς διαφορὰς των, ἐκτὸς τῶν ἐγκληματικῶν, δι' αἰρετοκρισίας, ἐκλεγομένων τῶν αἰρετῶν Κριτῶν ἀπὸ ἀμφοτέρω τὰ διαφερόμενα μέρη.

287. Αἱ μεταξὺ συγγενῶν συμβαίνουσαι διαφοραὶ δικάζονται νομίμως ἀπὸ οἰκογενειακὰ συμβούλια, συστηνόμενα ἐξ ἴσου ἀριθμοῦ ἀπὸ τοὺς στενωτέρους συγγενεῖς ἀμφοτέρων τῶν μερῶν.

288. Αἱ ἐξ ὅλων τῶν κοινωνικῶν σχέσεων πηγάζουσαι συμφωνίαι, καὶ αἱ ἀπὸ συναλλαγμάτων ὑποθέσεις, αἱ γεόμεναι πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως, θέλουσιν δικάζεσθαι καὶ ἀποφασίζεσθαι κατὰ τὰς βάσεις ἐφ' ὧν στηρίζονται, χωρὶς νὰ παραβιάζωνται εἰς τὸ παραμικρὸν τὰ ἔγγραφα καὶ αἱ συνθήκαι αἱ γεόμεναι ἐπὶ καλῇ πίστει, καὶ κατὰ τὰς ἐπικρατούσας τοπικὰς συνηθείας· τὰ δὲ περὶ γάμων θέλουσιν φυλάττεσθαι ἀπαράβατα, ὅπως ἂν ἔγιναν μέχρι τοῦ παρόντος.

289. Αἱ κρισολογίαι γίνονται δημοσίως, παρεκτὸς μόνον ὁσάκις ἡ δημοσιότης προσβάλλει τὴν σεμνότητα· περὶ τούτου δὲ ἀποφασίζει τὸ Δικαστήριον.

290. Αἱ ἀποφάσεις τῶν Δικαστηρίων γίνονται πάντοτε δημοσίως.

291. Ἔως ὅτου δημοσιευθῶσι κώδικες νόμων κατὰ τὸ 118 ἄρθρον, οἱ Βυζαντινοὶ νόμοι τῶν Ῥωμαίων καὶ Χριστιανῶν Αὐτοκρατόρων, τὸ Ἀπάνθισμα τῶν ἐγκληματικῶν νόμων τῆς Β'. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, καὶ οἱ παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας δημοσιευόμενοι, ἔχουν ἰσχύν· εἰς δὲ τὰ ἐμπορικὰ ἰσχὺν νόμου ἔχει ὁ ἐμπορικὸς τῆς Γαλλίας Κώδικς· καὶ εἰς τὰ στρατιωτικὰ ὡσαύτως ἔχουν ἰσχὺν οἱ παραδεδεγμένοι Γαλλικοὶ στρατιωτικοὶ νόμοι.

Προσθήκη.

292. Οἱ παρόντες συνταγματικοὶ νόμοι ὑπερισχύουν ἀπὸ ὅλους τοὺς προεκδοθέντας· Οἱ παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας θετόμενοι νόμοι ὑπερισχύουν ἀπὸ τοὺς ἀρχαιοτέρους.

293. Τὰ χρώματα τοῦ ἐθνικοῦ σημείου καὶ τῶν σημαίων τῆς θαλάσσης καὶ τῆς ξηρᾶς εἶναι τὸ κυανοῦν καὶ λευκόν.

294. Ἡ σφραγὶς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας καὶ τὸ ἐθνικὸν σημεῖον εἶναι ὁ Φοῖνιξ· ἐκάστης δ' ἐπαρχίας, θέλει εἶσθαι τὸ παλαιὸν αὐτῆς σύμβολον.

ΤΑ ΕΠΗΣΥΝΑΠΤΟΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Ὅρκος τοῦ Ἑλληνοῦ.

Ὅρμιζομαι εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος, καὶ τῆς Πατρίδος μου Ἑλλάδος, νὰ συντρέχω πάντοτε εἰς ὑποστήριξιν τῆς ἐλευθερίας καὶ εὐδαιμονίας τοῦ Ἔθνους μου θυσιάζων ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ αὐτὴν μου τὴν ζωὴν, εἴαν ἡ χρεῖα τὸ καλέσῃ.

Ὅρμιζομαι προσέτι νὰ ὑποτάσσωμαι εἰς τοὺς καθεστῶτας νόμους τῆς Πατρίδος μου, ν' ἀγωνίζωμαι ὑπὲρ τῆς συντηρήσεως αὐτῶν, καὶ νὰ μὴ γένω ποτὲ μέλος κάμμιαις Ἐταιρίας μυστικῆς πρὸς ἀνατροπὴν τῶν καθεστῶτων, ἢ πρὸς ἐπιβουλὴν κατὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἔθνους.

Ὅρκος τοῦ Πολίτου.

Ὅρμιζομαι εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος καὶ τῆς Πατρίδος, νὰ συντρέχω μ' ὅλας μου τὰς δυνάμεις εἰς ὑποστήριξιν τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας· νὰ φυλάττω καὶ νὰ ἐκπληρῶ ἀδόλως καὶ ἀπαραδάτως τὰ καθήκοντα τοῦ Πολίτου, νὰ σέβωμαι τὰ δίκαια τῶν συμπολιτῶν μου, ν' ἀγα-

νίζομαι εἰς διατήρησιν τῶν καθεστῶτων νόμων τῆς Ἑλλάδος, καὶ νὰ μὴ ἐπιβουλευθῶ ποτέ, οὐδὲ νὰ προδώσω τὰ καθεστῶτα, οὐδὲ τὰ δίκαια τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ ἔθνους καὶ τὴν χρεω-
στουμένην πρὸς αὐτὸν πίστιν.

Ὁρκος τοῦ Ἀντιπροσώπου.

Ὀρκίζομαι εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίᾳ καὶ ἀδιαίρετου Τριάδος, νὰ διατηρῶ καὶ εἰς τὰς βουλὰς καὶ εἰς τὰς πράξεις μου τοὺς Συνταγματικούς νόμους τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, καὶ εἰς κάμμιναν περίστασιν, οὔτε διὰ κάμμιναν πρόφασιν νὰ παρεκτραπῶ, οὔτε νὰ συγχωρήσω νὰ παρεκτραπῶσιν ἄλλοι ἀπ' αὐτούς.

Ὀρκίζομαι προσέτι νὰ εἶμαι ὑπέρμαχος τῆς Ἐθνικῆς Ἀνεξαρτησίας καὶ ὑπερασπιστῆς τῆς ἐλευθερίας, τῆς εὐδαιμονίας καὶ τῶν δικαιωμάτων ἐνὸς ἐκάστου τῶν συμπολιτῶν μου καὶ κοινῶς ὅλου τοῦ λαοῦ, σεβόμενος καὶ τὰ δίκαια τῆς ἐξουσίας τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ ἔθνους· νὰ βουλευώμαι καὶ ὄχι ἀποφασίζω κατὰ τὸ δίκαιον καὶ ἐν συνειδήσει, καὶ νὰ μὴ δεχθῶ ποτέ ἀπὸ κανένα διὰ κάμμιναν πρόφασιν, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὸ παραμικρὸν δῶρον, ἢ ὑπόσχεσιν κάμμιναν διὰ νὰ δώσω τὴν ψῆφόν μου κατὰ τὴν ἀρέσκειαν ἄλλου ἐναντίον τῆς συνειδήσεώς μου, καὶ πρὸς βλάβην τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ.

Ὁρκος τοῦ Γερουσιαστοῦ.

Ὀρκίζομαι εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίᾳ καὶ ἀδιαίρετου Τριάδος νὰ διατηρῶ καὶ εἰς τὰς βουλὰς καὶ εἰς τὰς πράξεις μου τοὺς Συνταγματικούς νόμους τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, καὶ εἰς κάμμιναν περίστασιν, οὔτε διὰ κάμμιναν πρόφασιν νὰ παρεκτραπῶ, οὔτε νὰ συγχωρήσω νὰ παρεκτραπῶσιν ἄλλοι ἀπὸ αὐτούς.

Ὀρκίζομαι προσέτι νὰ ἦμαι ἀδόλωτος καὶ ἐν καθαρῷ συνειδῶτι ὑπέρμαχος τῶν κοινῶν δικαίων τοῦ ἔθνους, καὶ ὑπερασπιστῆς τῆς νομίμου ἐξουσίας τοῦ ἡγεμόνος καὶ τῶν δικαίων αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του· νὰ μὴ δεχθῶ κανένα νόμον παραβαίνοντα ἢ καταλύοντα τοὺς Συνταγματικούς νόμους, ἢ παραβιάζοντα τὴν νόμιμον Ἀνεξαρτησίαν καὶ τὰ δίκαια κάμμιναν τῶν τριῶν Ἐξουσιῶν τοῦ Πολιτικοῦ Κράτους, οὐδὲ τὰ τοῦ λαοῦ.

Ὀρκίζομαι τέλος, νὰ μὴ δώσω ποτέ τὴν ψῆφόν μου ἐναν-

τίον τῆς συνειδήσεώς μου λαμβάνων δῶρον ὁποιοῦνδήποτε, ἢ ἀποδλέπων εἰς ἀνταμοιβήν, χάριν ἢ ὑπόσχεσιν, ἢ ἰδιοτέλειαν κάμμειαν, μηδὲ νὰ στέρξω ποτὲ κανένα τῶν συναδελφῶν μου γενόμενον διὰ τὰ τοιαῦτα ἐπίορκου καὶ παραβάτην τῶν καθηκόντων τοῦ Γερουσιαστοῦ.

Ψήφισμα ΚΑ'

τοῦ Κώδικος.

Ἡ ΕΘΝΙΚΗ

Ε'. ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

Θεωρήσασα, ὅτι διὰ τῆς Θείας ἀντιλήψεως, καὶ τῆς προστασίας τῶν Σ. Συμμάχων Δυνάμεων, τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἔφθασεν εἰς τὸν ὅποιον προέθετο ἀπ' ἀρχῆς σκοπόν.

Οφείλουσα, κατὰ τὰς εὐχὰς τοῦ Ἔθνους, νὰ θέσῃ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ἐθνικοῦ δικαίου τὰ προσκτηθέντα δικαιώματα διὰ τῶν μακροχρονίων δυστυχημάτων καὶ θυσιῶν του, καὶ τὰ ὁποῖα ἐπαγγέλλεται ἀγαθὰ ἢ πολιτικὴ του ἀνεξαρτησία, τὴν ὁποίαν ἐπεσφράγισεν ἢ δικαιοσύνη τῶν Σ. Συμμάχων.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀριθ. Β'. ψήφισμα τῆς ἐν Ἀργεῖ Δ'. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, διὰ τοῦ ὁποίου καθιεροῦνται αἱ βάσεις τοῦ Πολιτικοῦ τῆς Ἑλλάδος Συντάγματος.

Θεωρήσασα τὸ καθυποβληθὲν σχέδιον τοῦ Πολιτικοῦ Συντάγματος παρὰ τῆς διορισθείσης Ἐπιτροπῆς διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 3 πράξεως τῆς Δ' Συνεδριάσεως μετὰ τῶν εἰς αὐτὸ παρεπομένων.

Συζητήσασα κατ' ἄρθρον τὸ διαληφθὲν σχέδιον, καὶ τὰ παρεπόμενα, προσθαφαιρέσασα, ἐπιδιορθώσασα, καὶ ἐγκρίναςα, ὡς ἔχει ἐνταῦθα.

Πληροφορηθεῖσα τελευταῖον τὴν εὐχταίαν ἐκλογὴν τοῦ Κυριάρχου Ἡγεμόνος τῆς Ἑλλάδος:

Ψηφίζει.

Α'. Τὸ παρὸν Σύνταγμα, μετὰ τῶν εἰς αὐτὸ πα-

ρεπομένων, αναγνωρίζεται ὡς θεμελιώδης Νόμος τοῦ ἔθνους, ὑπὸ τὸ ὄνομα Πολιτικὸν Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος.

Β'. Θέλει καθυποβληθῆ εἰς τὸν ἐκλεχθέντα Κυριάρχην Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ ἐπικυρωθῆ.

Γ'. Ἐὰν ὁ Κυριάρχης Ἡγεμὼν προβάλη παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τούτου, παραχωρεῖται ἡ δύναμις εἰς τὸ Νομοθετικὸν Σῶμα, ἔχον ὑπ' ὄψιν αὐτάς, νὰ κάμῃ ἀπαξ τὰς ἀνηκούσας βελτιώσεις.

Δ'. Ἡ προσωρινὴ Κυβέρνησις θέλει διατάξει διὰ ταῦτα νὰ γίνωσιν αἱ προπαρασκευαστικαὶ πράξεις, κατὰ τὸ ἀρθρ. 81 τοῦ Συντάγματος, διὰ νὰ ἐκλεχθῶσι, καὶ νὰ συνέλθωσιν οἱ Ἀντιπρόσωποι καὶ πρὸ τῆς προθεσμίας, τὴν ὁποίαν διορίζει τὸ Σύνταγμα.

Ε'. Ἰδιαιτέρον ψήφισμα θέλει κανονίσῃ τὰ καθήκοντα τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως.

ς'. Ἀντίγραφον τοῦ παρόντος Συντάγματος θέλει διακοινωθῆ εἰς τὴν ἐνεστῶσαν Κυβέρνησιν, διὰ νὰ δημοσιευθῆ διὰ τῶν τύπων καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν· τὸ δὲ πρωτότυπον θέλει ἐναποτεθῆ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Βουλῆς.

Ζ'. Τὸ παρὸν ψήφισμα νὰ καταχωρηθῆ εἰς τὸν Κώδικα τῶν ψηφισμάτων, καὶ νὰ δημοσιευθῆ διὰ τοῦ τύπου.

Ἐξεδόθη ἐν Ναυπλίῳ τὴν 15 Μαρτίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Δημήτριος Τζαμαδός.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος Λάμπρος Νάκος.

(Ἐπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν λοιπῶν Πληρεξουσίων)

Οἱ Γραμματεῖς | Σ. Παρθενόπουλος,
| Γ. Αἰγιάν.

ΟΙ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΑΝΤΕΣ ΤΗΝ Ε. ΕΘΝΙΚΗΝ
ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΠΑΗΡΕΞΟΥΣΙΟΙ.

- Πόλεως *Ναυπλίου*. Γεώργιος Μ. Αντωνόπουλος και Γεώργιος Αγαλόπουλος.
- Ἐπαρχίας *Ναυπλίας*. Ἀ. Μακρυποκάμισος και Δ. Θεοδώροπουλος.
- Ἄργους. Δ. Τζιόγκης και Δ. Πεῤῥοῦκας.
- Κάτω *Ναγαρέ*. Γ. Ἰ. Οἰκονόμου και Σ. Μήτσας.
- Καρυταίνης. Θ. Κολοκοτρώνης, Δ. Πλαπούτας, Λ. Ροῦλός και Β. Π. Δημητρακόπουλος.
- Πατρῶν. Α. Παπαδόπουλος και Δ. Χρυσανθακόπουλος.
- Φαναρίου. Τ. Χρηστόπουλος και Π. Α. Ἀναγνωστόπουλος.
- Μονεμβασίας. Γ. Δεσποτόπουλος και Γ. Πάνου Ντρίβας.
- Μικρομάνης. Δ. Βασιλείου και Δ. Χρηστόπουλος.
- Ἐμπλακίων. Κ. Δικαῖος και Γ. Ἀ. Περωπής.
- Βοστίσης. Δ. Ἰωάννου.
- Ἄεορταρίου. Νικήτας Σταματελόπουλος και Α. Σαραντόπουλος.
- Κορώνης. Ἰ. Ν. Καραπαύλου και Δ. Γ. Κυριακόπουλος.
- Κορίνθου. Γ. Σπυριδάνου, Ε. Καλαρᾶς, Ἰ. Γιουρούκος και Γ. Λῦκος.
- Λακεδαίμονος. Γ. Γιατράκος, Η. Ἀναγνωστόπουλος, Ἀ. Βραχνός και Σ. Παρθενόπουλος.
- Μεθώνης. Δ. Καληγόπουλος και Π. Διαμαντόπουλος.
- Νεοκάστρου. Χ. Οἰκονομίδης και Α. Τατόπουλος.
- Τριπολιτσᾶς. Ν. Σπηλιάδης και Κ. Μανέτας.
- Πύργου. Ἀ. Αὐγερινός και Λ. Βελαέτης.
- Νησιῶν. Π. Καλαμαριώτης και Κ. Νικολάου.
- Ἀρκαδίας. Α. Καραπατάς, Μ. Ἀναστασόπουλος, Ἀ. Παπατζώρης και Γ. Γκότσης.
- Καλαμάτας. Κ. Π. Κυριακός και Ἰ. Τζάννης.
- Καλαβρύτων. Σ. Θεοχαρόπουλος, Β. Πετιμεζᾶς και Μ. Κοῦκα.
- Ἄγιου Πέτρου. Π. Ζαφειρόπουλος και Α. Κονδάκης.
- Γαστούνης. Δ. Κλοκανᾶς, Χ. Σισίνης, Χ. Στεφανόπουλος και Ἀθανάσιος Παπαῖ.

Ὀπλων Πελοποννήσου. Ἀ. Μεταξᾶς, Ἀ. Παπασταθόπουλος, Κ. Μεταξᾶς, Γ. Δεχουρίτης καὶ Α. Ζαχαρόπουλος.

Ματρης. Ν. Πιεράκος καὶ Π. Γικουλάκης.

Κολοκυνθίου. Ν. Λιναρᾶς.

Ὀπλων Σπάρτης. Ἰ. Κορνῆλιος.

Ἀρδρουβίστης. Π. Μπουκουβαλέας Τρουπάκης καὶ Π. Σωτηρέας.

Μαλεβρίου. Π. Πετροπουλάκης, καὶ Π. Χαντζάκος.

Ζυγοῦ Σπάρτης. Π. Στυλιανέας καὶ Α. Δογοθέτης Μπαλαμπανόπουλος.

Μηλέας. Β. Γ. Κυβέλλος καὶ Ε. Δ. Ἰατρίδης.

Σταυροπηγίου. Γ. Κουμουνδουράκης καὶ Σ. Καπετανάκης.

Ἀρδρουσῆς. Γ. Τριανταφυλλόπουλος καὶ Α. Οἰκονομίδης.

Πράστοῦ. Γ. Γούλενος καὶ Γ. Μιχαλάκης.

Λεβαδίας. Α. Νάκος, Α. Τσούτσου, Α. Γεωργαντᾶς καὶ Π. Ν. Λοιδορικής.

Ξηρομέρου. Ν. Μαυρομμάτης καὶ Κ. Γριβογεώργου.

Ναυπάκτου καὶ Βερετίκου. Ἀ. Ἀναγνωστόπουλος καὶ Ν. Εὐθυμίου.

Μεγαρίδος. Γ. Διδασκαλόπουλος καὶ Α. Στέφας.

Παροίκων Ἄρτης. Γ. Κ. Μόστρας καὶ Ἰ. Κομπότης.

Βορίτσας. Ἀ. Ἀρῆς καὶ Ι. Χ. Δογοθέτου.

Μεσολογγίου. Κ. Ψωμάκης καὶ Γ. Ροῦτζος.

Ἀνατολικῶ. Κ. Μπέλιας καὶ Κ. Τσάλας.

Γαλαξειδίου. Γ. Αἰνιάν.

Θηβῶν. Ν. Ἀντωνάδου καὶ Γ. Λάμπρου.

Μαλακροδρίου. Ἀ. Κατζικαπῆς καὶ Γ. Ματζιόρος.

Καρπεννησίου. Γ. Γκολδάσης καὶ Κ. Τσάτσος.

Ταλατίου. Ε. Σπυρίδωνος καὶ Φ. Παναγιώτου.

Ἀργάφων. Ἀ. Διδασκάλου, Ν. Θεοῦ, Δ. Α. Ῥενδινιώτης καὶ Κ. Γαλλῆς.

Παροίκων Σουλίου. Κίτζος Τζαβέλλας καὶ Ι. Σπύρου Μπαϊρακτάρης.

Ὀπλων Σουλίου. Γ. Πανομάρας καὶ Ν. Καραμέτζης.

Ἀποκούρου. Γ. Βασιλόπουλος καὶ Τ. Λεβέντης.

Ζυγοῦ Στερεᾶς Ἑλλάδος. Δ. Μακρῆς καὶ Ε. Τσιμπουράκης.

Παροίκων Ἀπροποτάμου. Μήτζιος Μπόμπορας.

Βάλτου. Γ. Ράγκος καὶ Γ. Γεροθανάση.

Παροίκων Ἠλείου. Κ. Ράδος, Γ. Σταύρου καὶ Α. Τσα-
κόπου.

Ὀπίων τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος. Ν. Πανοριάς καὶ Ἰ.
Ρούκης.

Παροίκων Ὀλύμπου καὶ τῶν 24 χωρίων Μαγνησίας.

Τ. Λάζου, Ἀ. Ἐλαιῶν, Γ. Γκριζάνος καὶ Θ. Σχινᾶς.

Παροίκων Μακεδονίας, Κασσάνδρας καὶ Ἐδέσσης. Π.

Ναοῦμ, Α. Πάικος, Ν. Γούσιος καὶ Α. Ποπαδόπουλος.

Τήνου. Γ. Μαυρογένης, Ἰάκωβος Παξημάδης, Ἰω. Παξημάδης
καὶ Ἰ. Σαγρέδος.

Ἄνω Σύρας. Γ. Κουκούλας καὶ Α. Ρέγκος.

Αἰγίτης. Γ. Λογιωτατίδης καὶ Κ. Λογοθέτης.

Παροίκων Χίου. Γ. Γλαράκης καὶ Α. Ραφκέλης.

Σπετσῶν. Θ. Χ. Ἰ. Μέξη, Β. Ν. Λαζάρου Ὀρλόφ, Κ.

Βάμπας καὶ Γ. Κούτζης.

Ψαρόων. Ν. Χ. Δ. Κοτζιάς, Α. Γιαννίτζης, Γ. Κανάρης καὶ

Γ. Καλαφάτης.

Ἀμοργοῦ, Πολυκάρδου καὶ Σικίτου. Ἰ. Βλαβιανός καὶ

Π. Ἀλαφούζος.

Κέας, Θερωῶν καὶ Σερίφου. Α. Σοφριανός καὶ Ν. Βάλ-

ληντας.

Μυκῶνου. Δ. Καμπάνης καὶ Ἰ. Μαυρογένης.

Σαλαμίνας. Α. Καρνέσης.

Πόρου. Γ. Σπύρου Κριεζή καὶ Κ. Α. Δουζίνας.

Νάξου. Μ. Μαρκοπολίτης καὶ Μ. Δαμιράλης.

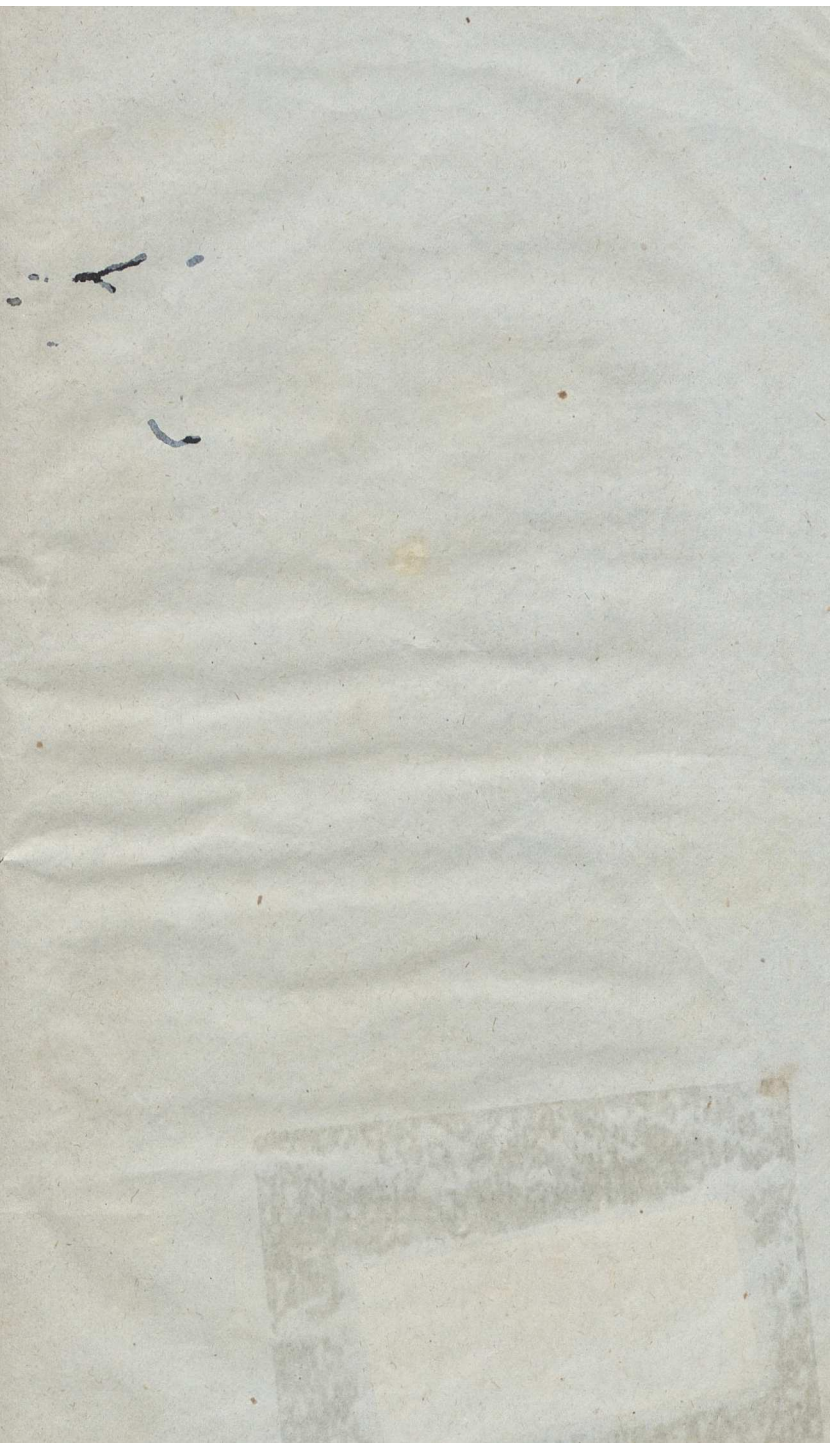
Σαντορίνης. Α. Μ. Λαγκαδάς καὶ Ἀ. Λαγκαδάς.

Πάρου. Ἐ. Χαμάτος καὶ Π. Δ. Δημητρακόπουλος.

Σίφου, Μήλου καὶ Κιμῶλου. Ν. Χρυσόγελος καὶ Π.

Ταταράκης.

Σκοπέλου καὶ Σκιάθου. Γ. Γεωργάρας καὶ Ἀ. Μπονάκης.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000050567

